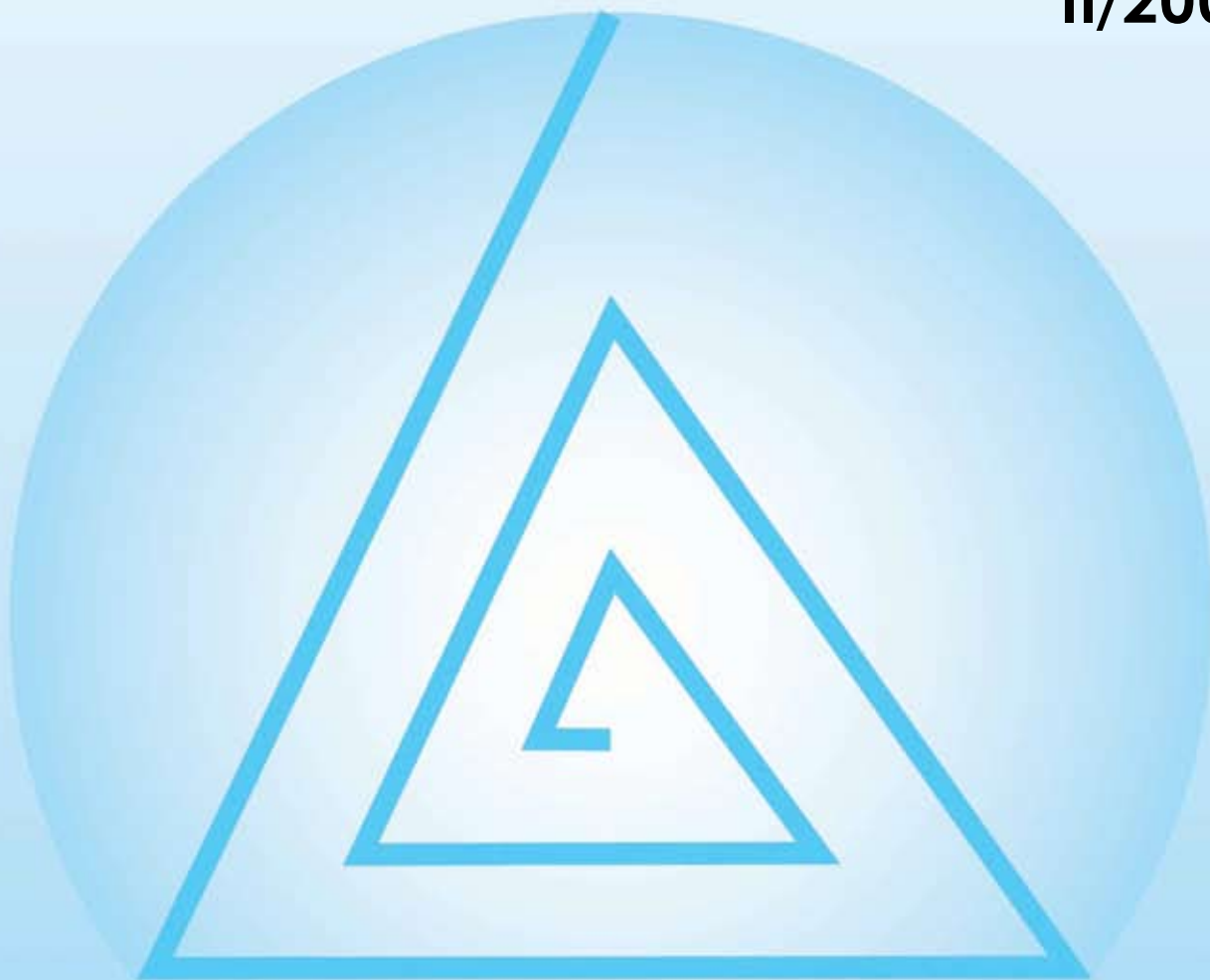

PSYCHO *energetika*

Zpravodaj České psychoenergetické společnosti

II/2009

Autorizace a definice psychoenergetiky

Vybrané aspekty jógy a ájurvédy

**Historie – ovlivnění činnosti ČEPES pracovníky
Výzkumného ústavu psychiatrického**

O krevním tlaku a cukrovce

Komorní telestezie

Co je to tarot a jak může pomoci

Pythagorejské Y

Pythagorejské písmeno do dvou cest se štěpí,
ukazujíc dvě cesty jak lidský život veden bývá.
Cesta vpravo ku svaté Ctnosti míří
a ač zpočátku strmá a překážek plná, v míru končí.
Ta druhá je široká a schůdná,
z vrcholu však na skaliska poutník svržen padá.
Ten, kdo k Ctnosti po přetěžké stezce chvátá,
přemůže bolest a odměny a uznání se dočká.
Ten však, kdo po lenivém luxusu a zahálce baží,
zemře co bezectný působením činů velkých.

Maximinus

Obsah - Abstracts of the articles

ZE ŽIVOTA ČEPES – NEWS FROM ČEPES

Osvědčení o autorizaci pro ČEPES

1

Definice psychoenergetiky

2

Pozvánka na valnou hromadu ČEPES dne 6.3.2010

2

LÉČITELSTVÍ A ALTERNATIVNÍ MEDICÍNA

Vybrané aspekty jógy a ájurvědy – Ing. Hana Eassey

3

Léčivé minerály – RNDr. Ing. Evžen Andres

6

Z HISTORIE ČESKÉ PSYCHOENERGETIKY

Pojednání o magnetické složce mentální energie – Ing. Vlastimil Bažant

7

Ovlivnění činnosti PEL pracovníky Výzkumného ústavu psychiatrického – Ing. Vlastimil Bažant

9

LÉKAŘ A BYLINÁŘ RADÍ

Doporučení MUDr. J. Doležala

12

Vysoký krevní tlak – MUDr. I. Potměšilová

13

Cukrovka – MUDr. I. Potměšilová

14

TELESTEZIE A PSYCHOKINEZE

Komorní telestezie – Pavel Zoun

17

Průzkum pozitivní energie Havraních skal – Konrád Brotz

20

Z DOPISŮ ČTENÁŘŮ, ZAJÍMAVOSTI – MISCELLANEUS

Co je to tarot a jak nám může pomoci – Mgr. Helena Bejlková

25

Rybářská síť prasíly – J. J. J. Miška

27

OSVĚDČENÍ O AUTORIZACI

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY

**vydává
osvědčení o autorizaci**

v oboru

psychoenergetika

**Začleněnému živnostenskému společenstvu
Česká psychoenergetická společnost**

**se sídlem
Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1**

**v Praze dne
22.4.2009**

**platnost osvědčení do
22.4.2012**

**014/1/1145/2009
registrační číslo**

**předseda
autorizační
komise**

**prezident
Hospodářské komory
České republiky**

Vážení čtenáři,

jistě víte, že se po léta snažíme po legalizaci činností biopraktik (senzibil, psychoenergetik a ještě jinak), proutkař a diagnostik geo- a antropoanomálií do soustavy povolání. Proto jsme na začátku roku požádali Hospodářskou komoru ČR o udělení autorizace pro tyto obory ve smyslu „Pravidel autorizace živnostenských společenstev HK ČR“.

V dubnu jsme obdrželi toto sdělení:

Vážený pane předsedo,

sděluji Vám, že na základě doporučení Autorizační komise Hospodářské komory České republiky uděluji Vašemu živnostenskému společenstvu Autorizaci v oboru psychoenergetika.

Osvědčení o autorizaci Vám zasílám v příloze tohoto dopisu.

S pozdravem

Kužel Petr

prezident HK ČR

Dále zveřejňujeme definici oboru psychoenergetika, která vychází z dříve používaných definic, hlavně na půdě Psychoenergetické laboratoře (Výzkumného pracoviště VŠCHT Praha), prof. G. Jahna na Princstonské universitě ale i jinde ve světě.

Psychoenergetika jako vědní disciplína doplňuje tradiční vědu tím, že pojímá vědomí, myšlení a vůli člověka jako faktor, který je schopen ovlivňovat živou i neživou hmotu jako fyzikální realitu.

Tuto definici považujeme za vystihující plně obor psychoenergetika a budeme ji do budoucna používat.

Vedení ČEPES

VALNÁ HROMADA ČEPES

Vedení ČEPES svolává valnou hromadu společnosti na sobotu 6.3.2010.

Valná hromada probíhá v budově ČS VTS na Novotného lávce 5, Praha 1 v době od 9.00 hod. do 15.00 hod.

Program:

09:00 – 10:00 Registrace

10:00 – 12:30 Přednesení zpráv o činnosti a hospodaření za rok 2009.

Návrhy činností a rozpočtu na rok 2010.

Diskuse, volby, schválení usnesení.

13:00 – 15:00 Společenské posezení.

Pokud někdo z účastníků bude chtít se závažnými zprávami či sděleními vystoupit, ať požádá během dopoledního jednání předsednictvo valné hromady o zařazení svého vystoupení na odpolední jednání. Případně tento požadavek předjednat s vedením ještě před valnou hromadou.

Na valnou hromadu jsou zváni a vítáni i nečlenové ČEPES, kteří se chtějí stát členy. Organizační záležitosti spojené s členstvím budou vyřízeny během konání valné hromady.

Účastníky valné hromady (členy ČEPES) žádáme zdvořile o zaplacení členského příspěvku během ranního zasedání.

Současně žádáme ty, kteří se valné hromady zúčastní, aby svoji účast potvrdili v době od 1.2. do 25.2. mailem, telefonicky, faxem nebo písemně. Jedná se o zabezpečení občerstvení.

Během valné hromady možno zakoupit publikace vydávané ČEPES a telestezické pomůcky.

Informace o ČEPES a jejich aktivitách můžete získat na internetu na adrese: www.cep.es.cz nebo přímo v kanceláři číslo 235 v budově B, ČS VTS na Novotného lávce 5, Praha 1.

UPOZORNĚNÍ

Pokud se nebudete moci zúčastnit valné hromady, žádáme členy o splnění základní členské povinnosti, kterou je zaplacení ročního příspěvku (500,- nebo 350,- Kč) buď složenkou nebo převodem na účet:

0047133011/0100, variabilní symbol 21603, konstantní symbol 308.

Poznámka: přiloženou složenku můžete použít pouze pro přímou platbu.

Následující článek je vhodný pro všechny čtenáře, nejen pro ty, kteří rozvíjejí svou osobnost poznatkami jógy a ájurvédy. Na základě našich zkušeností doporučujeme text přečíst několikrát, abyste plně vstřebali do svého nitra myšlenky obsažené v článku. Nebojte se pro Vás neznámých názvů a pojmů (nehodláme je vysvětlovat). Důležitý je smysl myšlenek, a pokud ho pochopíte a hlavně přijmete, článek splní svůj účel.

redakce

VYBRANÉ ASPEKTY JÓGY A ÁJURVÉDY

Ing. Hana Eassey

Cílem následujícího pojednání je poukázat na vzájemnou provázanost jógy a ájurvédy a na důležitost osvojení si základních principů ájurvédy u těch, jejichž snahou je skutečný pokrok v jógové praxi.

Obsah:

1. Základní východiska jógy a ájurvédy.
2. Pojetí zdraví podle jógy a ájurvédy.
3. Vybrané aspekty jamy a nijamy a ájurvéda.
4. Strava při jógové praxi a ájurvéda.
5. Ásana a ájurvéda.
6. Koncept prajátna šaithilja a ájurvéda.

1. Základní východiska jógy a ájurvédy

Jóga a ájurvéda jsou jako strom o dvou kmenech vyrůstající z téhož kořene, a tím je filozofie Sámkhji. Není účelem této práce zabývat se podrobnostmi Sámkhji, omezím se pouze na konstatování, že sámkhjová filozofie tvoří páteř obou nauk. Pojetí plného zdraví, celkové pohody a harmonické rovnováhy tak, jak ho obě tyto nauky chápou, je možno porozumět pouze po obeznámení se se Sámkhjou.

Jóga je věda o sjednocení s Božským bytím, Ájurvéda je věda života (ájus – život, věda – nauka).

Běžná interpretace tvrdí, že jóga je cestou k osvícení, zatímco ájurvéda vede k dosažení zdraví. To je pravdivé tvrzení potud, pokud cítíme potřebu obě nauky nějak odlišit za popisným účelem pro lineárně uvažující mysl začátečníka v obou disciplínách. Jejich neoddělitelné propojení se ozřejmí v okamžiku, kdy si praktikující plně uvědomí, že není osvícení bez pozitivního zdraví. Stejně tak zdraví nemůže být úplné, je-li oproštěno od své vlastní duchovní podstaty. Snažit se dosáhnout zdraví při ignorování jeho duchovní příčiny je jako snažit se vypěstovat květ bez poupěte. Co se míní pozitivním zdravím a duchovní podstatou zdraví, je vysvětleno v dalším textu.

Výstižnější je tedy popsat obě disciplíny jako sesterské cesty směřující k poznání Nejvyšší pravdy a dosažení trvalého štěstí (viz ájurvédské pojetí životní cesty – karma, artha, káma, mókša).

Při rozlišení specifík obou nauk je účelnější poukázat na to, že jóga je „vymezenější“ a zdánlivě „striktnější“ z hlediska „vstupních požadavků“ na ty, kteří k ní chtějí přistoupit (viz Patánžali I.1). Již se předpokládá určitá míra připravenosti (jama, nijama). Ájurvéda je oproti tomu „všezahrnující“, neboť a priori předpokládá, že lidi k ní přicházejí často ve stavu vážné fyzické, mentální a duchovní disharmonie, někdy až na dně svých fyzických a psychických sil, zcela v zajetí svých tendencí. Je dobré také připomenout, že v dnešní době obě nauky trpí silnou „materializací“ – podobně jako je ájurvéda ztotožňována s léčbou fyzického těla, jóga se příliš často redukuje na pouhé fyzické cvičení.

Cílem jógy i ájurvédy je integrace na nejvyšší úrovni. V procesu integrace dochází ke zmírnění a odstranění utrpení člověka. Nejvyšší integraci musí předcházet řada „dílků“ integrací na úrovni těla a mysli. Ájurvédské i jógové pojetí zdraví směřuje k dokonalé integraci. Ani sebedokonalejší systém sám integraci nepřivede. Pro člověka praktikujícího jógu je prvotním předpokladem dosažení pokroku jeho subjektivní integrace znalosti principů zdraví v jeho každodenním životě.

Vztah jógy a ájurvédy a důvod jejich propojení vystihuje staré indické rčení: „Člověk, který se oddává materiálním požitkům a snaží se tak dosáhnout uspokojení svých tužeb (bhógi), se posléze stává pacientem (rógi). Svoji nemoci trpí a jeho utrpení ho postupně vede k poznání skutečných hodnot. V tomto transformačním procesu se z něho stává jógin (jógi).

2. Pojetí zdraví podle jógy a ájurvédy

Koncept holistického zdraví

Zatímco alopatická medicína ve své praxi teprve velmi pozvolna a váhavě přechází od mechanistického k psychosomatickému pojetí zdraví (v těch osvětenějších případech rozšířeného o environmentální vlivy), jóga a ájurvéda od svého počátku postulují pojetí holistického – celostního zdraví. Pozitivní zdraví je jedinečný koncept, k němuž musí západní medicína ještě dorůst.

Pozitivní zdraví - Svasthya

Ájurvéda i jóga chápe lidský život jako dynamické sjednocení duše – nejvyššího vědomí (átna), inteligentní mysli (manas) a těla (šarira). Zdraví je stav rovnovážné pohody a blahobytu ve fyzické, mentální a duchovní oblasti života jedince. Zdraví není pouhá nepřítomnost nemoci.

Pozitivní zdraví se definuje jako dynamická rovnováha strukturálních příčin (dhátu), funkčních příčin (dóša), energie (agni), metabolických produktů (mala), spolu s osvícením vědomí, myslí a nástrojů smyslového vnímání (indrija). Toto osvícení duše, myslí a smyslů – Prasanna átmamanaindrija - povstává ze stavu štěstí zapříčiněného duchovním vhladem.

Pro pochopení uvádím plnou definici zdraví podle ájurvédy:

Zdraví znamená, že:

- všechny tři dóši jsou v dokonalé rovnováze (dóša – Váta, Pitta, Kapha)
- všechny tělesné tkáně dobře fungují (dhátu)
- všechny tři odpadní produkty se vylučují v normálním množství (mala)
- všechny tělesné kanálky hladce plní svoji funkci (sróta)
- tělesný oheň zdravě hoří a chuť k jídlu je dobrá (agni)
- duše, mysl a smysly jsou naplněny štěstím (prasanna átmamanaindrija).

Přirovnáno ke květině – Prasanna átmamanaindrija je oním poupětem, středem, z něhož se květ rozvíjí, zatímco energetické, funkční a strukturální faktory (fyzické zdraví) tvoří okvětní plátky.

Ájurvéda připisuje mimořádný význam slovu „prasanna“. Prasana znamená vnitřní štěstí. Štěstí naplňující duši. Úsměv nevinného dítěte. Štěstí, jímž by měla vibrovat naše mysl a všech našich pět smyslů. Mluvíme zde o štěstí rozprostírající se v celé naší bytosti až do poslední buňky. To je nejdůležitější rovnováha.

Tak jako prasanna átmamanaindrija je srdcem celé ájurvédy a klíčem k pochopení zdraví, druhou stranou téže mince a klíčem k pochopení nemoci je koncept prá-džňa apharád.

„Prádžña apharád“ je zapomnění naší pravé podstaty, našeho Božského já. V důsledku tohoto zapomnění vzniká bolest, utrpení – dukha. Dukha přesně znamená nepřítomnost štěstí, lásky a pochopení. Tam, kde je bolest, vzniká nemoc.

Odstranit bolest znamená rozpomenout se na naše pravé Já. A obráceně – odstraněním onoho mraku zapomnění, v němž jsme ztratili svoji skutečnou podstatu, zmizí bolest a utrpení.

Svoji mysl zneužíváme tím, že dáváme průchod škodlivým myšlenkám. Ovládají nás negativní emoce jako je strach, zloba, smutek, pocity viny, agrese, chamtivost, pýcha, nepřátelství, netrpělivost, soupeřivost apod. Od zneužívání mysli je jen krok ke zneužívání řeči – nemluvíme pravdu, přeháníme, hrubou mluvou urážíme a zraňujeme či rozséváme nepřátelství atd. Odtud pramení škodlivé činy a chování, při nichž zneužíváme své fyzické tělo a ubližujeme sami sobě i druhým.

Podle jógy je zdraví stav štěstí a zářivé pohody doprovázený vysokou mírou celkové odolnosti a schopnosti snadno vyvinout specifickou odolnost. Je to stav, který neumožňuje člověku, aby byl pomalý a lenivý.

Jóga nepovažuje žádnou nemoc za místní, nýbrž za kritickou změnu v celém organismu. Mysl hraje primární úlohu nejen u tzv. psychosomatických, nýbrž u všech nemocí, včetně akutních. Za příčinu snížení odolnosti těla se považují psychofyziologické poruchy – vikšépa (zejména negativní emoce), které vedou k narušení tělesného tonu – angamédžajatva. Toto narušení je předchůdcem nemoci – vjádhi. Ájurvéda a jóga pojímají tedy zdraví a nemoc principiálně stejným způsobem. Přesahuje rámec této práce tuto shodu podrobně rozvádět a dokumentovat, a nepovažují to ani za nutné.

V obou naukách centrální roli hraje koncept prány. Je-li narušena mysl, je narušena i prána. Toto jednoduché konstatování je cílem sebeznavacího procesu v prvních dvou stupních šestidílné jógy (po jamé a nijamé) stejně jako při hlubším sebestudiu z hlediska ájurvédy.

Nejvyšší úroveň zdraví a pohody s sebou nese vyvážené chování a pevnou osobnost. Teprve takovému uspořádání osobnosti vytvoří atmosféru pro vyšší stupně jógy.

Metody udržování pozitivního zdraví

Obě dvě nauky tvoří dohromady integrovaný systém prevence, péče o zdraví a léčby, jak je zřejmé z následujícího výčtu hlavních prvků:

- Patříčné chování/Vyvážený stav mysli (jama, nijama, maitribhavana, mudita, karuna)
- Správná strava
- Odpočinek/Spánek
- Denní a sezónní režim
- Přírodní léky
- Pančakarma/Očistné krije
- Jógásana a pránajama

3. Vybrané aspekty jamy a nijamy a ájurvéda

„U těch, kdo mluví pravdu, nikdy nepodléhají zlosti, vedou duchovně čistý život a jejichž nitro je klidné, denně probíhá ozdravení a omlazení.“

Vágbhata (Aštanga samgraha)

Již bylo řečeno, že „prádžña apharád“ je stěžejní pro pochopení nemoci i léčby. Nejvýstižnější a nejprostší interpretace tohoto konceptu pro každodenní život je – neubližujme sami sobě.

Prádžña apharád vyvolává chování, které se často, z nedostatku lepšího výrazu, nazývá prohřešky proti moudrosti. Moudrostí se zde myslí přirozená vlastnost naší pravé podstaty. Toto chování je zneužíváním nebo

chybným užíváním vůle. Jeho výsledkem je, že si opakovaně škodíme. Své fyzické tělo zneužíváme tak, že buď potlačujeme, nebo naopak násilně vyvoláváme své fyzické potřeby. Zanedbáváme kupříkladu odpočinek, vystavujeme se stresu, přejídáme se nebo nedbáme na kvalitní stravu. (Srv. viz např. omezení při praktikování pranájamy: pranájamu nemají provádět ti, kdo se přejídají, příliš postí, vystavují fyzické zátěži atd.)

Ájurvéda považuje za jednu z nejčastějších příčin nemoci zneužívání smyslů. Našich pět smyslových orgánů je branou pro vstup vlivů vnějšího světa do našeho organismu. Např. dlouhodobá práce nebo pobyt v hlučném prostředí, sledování a dopouštění se násilí, poslech či vyluzování hlasité neharmonické hudby, stále upřednostňování jedné chuti v jídle – to jsou příklady chybného využívání smyslů.

Z toho je zřejmé, že jeden ze základních principů ájurvédy koresponduje s principem ahimsy. Nese-li si člověk v nitru jakoukoli podrážděnost nebo odpor, je to himsa – ubližování. Žádná terapie, ani ásány ani pránajama nemohou v tomto případě přinést žádoucí výsledky.

Jama a nijama se většinou vysvětlují jako morálně-etické zásady, a jejich psychofyziologický dopad se nebere v úvahu. Jeho vysvětlení je doménou ájurvédy (v józe ovšem existuje také). Při troše zamyšlení je zřejmé, že jak nesprávné užívání smyslů, tak jiné formy zneužívání mysli, způsobující narušení rovnováhy organismu, jsou spojeny s nějakou formou buď himsy nebo parigrahy (veškeré nadužívání mysli a smyslů), či opomíjení dalších zásad jako je šauča, išvarapranidána, maitribhavana, karuna, mudita apod. Ájurvéda se snaží vést k rozlišování mezi škodlivým a prospěšným chováním a vytváří tak předpoklady k praktikování jamy a nijamy.

4. Strava při jógové praxi a ájurvéda

Doporučení ke stravování uvedená v Hathajóze pradiptype jsou vhodná k uplatnění pro ty, jejichž mysl se zaměřuje zcela nebo z velké části pouze na praxi jógy. Pro ně mohou tvořit základ stravovacího režimu. Takových jedinců je v našich podmínkách velmi poskrovnu. Pro člověka, který jógovou praxi provozuje ve formě kondičního cvičení jedenkrát za týden, je daleko vhodnější přeorientovat se postupně na dodržování ájurvédských zásad stravování podle individuální konstituce, momentálního zdravotního stavu a životní situace.

Je nezbytné znát svoji tělesnou konstituci. Než něco sníme, měli bychom vědět, zda jsme schopni to strávit. Měli bychom znát svůj žaludek – zda tráví rychle, středně rychle, nebo pomalu. Měli bychom vědět, zda trpíme nějakými zažívacími potížemi. Každý konstituční typ má jiné zažívání, jiné chuťové preference a jiné sklony. Každý z nás potřebuje k udržení rovnováhy organismu něco jiného. To, co prospívá jednomu člověku, jinému nemusí dělat dobře – viz Čarak: „To, co je pro jednoho člověka nektar, pro jiného může být jed“.

Známe-li svoji konstituci a způsob trávení, potřebujeme znát šest základních chutí. Ve složitě alchymii toho, co naše tělo hodnotí jako „zdravé“ a „nezdravé“ nehrají rozhodující roli ani kalorie, ani samotné vitamíny a minerály, ani žádné jiné izolované látky jako jsou bílkoviny, cukry apod. Příroda nám dala mnohem jednodušší a krásnější nástroj – schopnost rozlišovat chuti. Sama Příroda – nejen její „jedlá“ část – hýří chutěmi. Naše tělo je tak vybaveno dokonalou inteligencí k rozlišení toho, jak se máme stravovat, abychom si zachovali zdraví. Tuto inteligenci má každá buňka našeho organismu, ale především náš žaludek.

Shrňme si tedy, co by měl člověk znát k tomu, aby se mohl zdravě stravovat:

1. Svoji konstituci podle dós a možnosti svého zažívání.
2. Vlastnosti potravin – jejich chuti a účinek po zažití.

3. Vliv potravin na dóši Váta, Pitta a Kapha.
4. Jak potraviny kombinovat (nekompatibilní potraviny).

V našich klimatických podmínkách proměnlivého počasí je nutno dbát na přizpůsobení stravy podle ročního období.

U člověka, který je vystaven dlouhodobé stresové zátěži, jehož mysl je radzasičky zaměřená, u něhož dochází k velkému výdeji energie, u něhož dochází k velkým emocionálním výkyvům apod. je nutné dbát na patřičnou stravu a její pružné přizpůsobování ve zvýšené míře.

Pomocí uvážené, vhodné stravy v přiměřeném množství je možno docílit značné míry tělesné a mentální pohody a vytvořit tak příznivé předpoklady pro praxi jógy. Důležitá je „střední cesta“ bez extrémů.

5. Āsana a ājurvéda

Patāndžalího Jógasútry (dále jen PJS) II:46, 47 a 48 tvoří základnu celé praxe Jógy.

II:46 – rozeberme „stálá a pohodlná“.

I když se tělo zklidní, mysl může přitom cestovat kamkoli v prostoru a čase, do minulosti či budoucnosti. Teprve uvedeme-li tělo i mysl do soustředění v tady a teď, znamená to, že jsme našli svoji vlastní základnu – (zaujali) āsanu.

Vezmeme-li v úvahu, že naše mysl je v běžném případě z 60 - 95 % zaměřena buď na minulost, nebo do budoucnosti, je nereálné předpokládat, že bychom po usednutí do nějaké pozice byli najednou schopni spočinout plně v přítomnosti. Důvodem kolísání naší mysli je převážně různá míra dezintegrace a nenaplnění ve všech nebo v některé ze čtyř hlavních oblastí života – osobní, rodinné, pracovní a společenské. Překážky pokroku na cestě Patāndžali vyjmenovává ve formě zobecněných filozoficko-psychologických kategorií (PJS I:5, 6, I:30, 31). Pro začínající je ve velké většině případů obtížné „přeložit si“ je do každodenního života plného mnohačetných interakcí.

Zamyslíme-li se tedy nad skutečným a plným významem sútry II:46, na jedné straně nám vyvstane mnohem komplexnější obraz, než jakási tělesná pozice – ideál člověka pevně ukotveného na své individuální dráze naplňování stále bohatěji se rozvíjejícího života, a oproti tomu velká otázka, jak k tomuto stavu dospět. Ājurvédské Čtyři arthy (karma, artha, káma, mókša) tu slouží jako nezapustitelné praktické přemostění pro ty, kteří žijí běžným rodinným a společenským životem a snaží se dosáhnout klidu mysli. Neexistuje oblast lidské existence, v níž by si člověk nemohl najít stabilní polohu, v níž se ukotví a vybuduje si na ní rozkvet svého života. Život má smysl pouze tehdy, můžeme-li se přidržovat nějaké zbožňováníhodné hodnoty. Najde-li si člověk takovou konzistentní hodnotu, pro níž žije, zapouští kořeny ve skutečné realitě. Jeho mysl je ukotvená a nedělá mu potíže žít ve věčné přítomnosti. Tehdy se dá říci, že pozice tohoto člověka je pevná a pohodlná.

Āsana, k níž by měli praktikující jógy aspirovat, tedy není jakási fyzická pozice provedená s akrobatickou dovedností. Tento nízký a znevažující názor na význam sútry II:46 je zejména na Západě v převaze. Protože tato súra tvoří základ celé jógové sádhany, je to politováníhodný stav. Koncept āsany by měl být pravdivě prezentován učiteli jógy a jeho plná hloubka by měla být vysvětlována již od samého začátku všem, kteří se začínají zabývat jógou. Nejedná se o opomenutí terapeuticky-korektivního významu āsan, nýbrž o jeho podstatné obohacení. Nabádáme-li studenty k dodržování principu satja, přiblížíme se sami pravdivému významu toho, co žijeme a učíme. Mnohým by to poskytlo světlo na cestě jógy a otevřel by

se jim její účel. Mnohým by to dalo správnou motivaci. Z dlouhodobého hlediska by to přispělo ke zvýšení míry vážnosti a pochopení jógy ve společnosti. A v neposlední řadě by to byla spravedlivá služba józe samotné.

6. Koncept prajātna šaithilja a ājurvéda

Pochopení a úprava všech třech dříve zmíněných aspektů – zdraví, kontrola osobních zvyklostí a sociálních postojů a strava – tvoří základní předpoklad k dosažení a udržení uvolněného stavu organismu a celé bytosti. Koncept prajātna šaithilja je ústředním konceptem Patāndžalího jógy. Sthira sukham āsanam a prajātna šaithiljananta samāpatti bhjām jsou hlavní aforismy vysvětlující, že āsana splní své dva hlavní účely, jimiž je:

1. překonání angamēdžajatvy (narušení tonického rytmu těla) a uvedení do stabilního, rovnovážného, harmonického stavu, a
2. vytvoření předpokladu pro správnou a nerušenou praxi pránájámy.

Prajātna šaithilja lze ztotožnit s bdělým uvolněním. Bez ní není možno dosáhnout žádoucích korektivních účinků āsán, ani není možno přejít k pránájámě. Āsány pak zůstávají na úrovni fyzického cvičení. Přesahuje účel této práce zamýšlet se hlouběji nad plným významem PJS II:47 ve světle ājurvédy, omezím se proto pouze na její první část.

Při bolestech, napětí v těle, funkčních obtížích není možno prajātna šaithilji dosáhnout. Při chybné stravě způsobující různé trávicí obtíže jako plynatost, nevolnost, nepravidelné vyprazdňování apod. není možno prajātna šaithilji dosáhnout. Nestálá, zmítaná mysl s emočními výkyvy není schopna se uvolnit a zabraňuje harmonickému fungování prány.

Shrňme tedy, že k tomu, aby āsány splňovaly svůj pravý účel a byly přípravou pro pránájámu, je nutné projít si celou velkou kapitolu zdraví, která je doménou ājurvédy a po níž nás s velkou tolerancí provádí. Tato kapitola může u někoho trvat několik měsíců, u jiného několik let.

Zahrnuje osobní revizi pochopení konceptu zdraví a sebezkoumání z hlediska vlastního zdraví. Člověk si při ní musí poctivě odpovědět na následující otázky:

1. Jaké je moje pochopení zdraví a jeho aspektů?
2. Jaké je moje vlastní zdraví (fyzické, emoční, duchovní)?
3. Jak mi současná praxe jógy přispívá k rozvoji pozitivního zdraví?
4. V kterých oblastech mi moje současná praxe nepřináší žádoucí výsledky/úlevu?
5. Jaké jsou moje osobní zvyky z hlediska zdraví?
6. Jaké jsou moje sociální postoje z hlediska zdraví?

Mnoho lidí na Západě, kteří praktikují jógu, žije v zajetí různých iluzí, jako např. že jóga je všelékem, nebo že to, co nevyléčila jóga, žádná jiná metoda nevyléčí, popř. setrvávají pod vlivem klišé, že pro jógina se nehodí, aby hovořil o svých potížích. Je to klamné a brání to v dalším pokroku. Indičtí jóginí svobodně a samozřejmě využívají pro sebe i své žáky poznatků ājurvédy a jejich preventivně-terapeutických metod. Poctivé zodpovězení těchto otázek člověka přivede k nápravným prostředkům a cestě. Ten, kdo si otevřeně připustí, že trpí, bude umět pomoci odstranit utrpení jiných.

Použité materiály:

Přednáškové materiály Jógačárji Dr. Mukunda Bholeho
Patāndžalího Jógasútra
Hathajóga pradípika
Aštānga samgraha

Léčivé minerály pomáhají

Začátek léčby minerálními dečkami má původ v přátelství. Před 15ti lety nás přátelé pozvali do Francie na svatbu své vnučky. Několik let jsme se neviděli a přítel si stěžoval, co všechno ho bolí. Přemýšlel jsem, jak bych mu pomohl. Jako geofyzik jsem se rozhodl použít vltaviny, které jsou meteorického původu, a předpokládá se, že obsahují kosmickou energii, která nás může při déletrvajícím působení uzdravit. Měl jsem jich hromádku doma, a tak vznikla první ručně šitá dečka asi ze 40 zlomkových vltavinů a cestovala do Francie. Za několik týdnů nás potěšila zpráva, že dečka pomáhá a přátelé se o ni přetahují! Ze zbytku vltavinových úlomků jsem vyrobil další dečku a začal experimentovat na sobě. V mládí jsem si v terénu způsobil výron v levém koleni a bolest se stále připomínala. Týden jsem si pravidelně na noc přikládal dečku na koleno, upevnil ji lehce obinadlem tak, aby nedošlo k zaškrcení žil. Koleno se uzdravilo. Jako geofyzik jsem léta řídil terénní vozidlo GAZ. Průvan v plátěných dveřích způsobil, že mě trvale bolely svaly v levém rameni. Začal jsem si připevňovat dečku na ramenní sval a bolest po několika týdnech zmizela. Stejně mi dečka pomohla i na bolesti bederní páteře.

Léčivé účinky drceného mramoru

Vltaviny jsou vzácné a drahé. Výroba deček ve větším počtu nepřicházela v úvahu. Rozhodl jsem se experimentovat s vápencem. Zvolil jsem mramor, který obsahuje až 99,2 % CaCO_3 . Opatřit si vhodnou surovinu nebyl problém. Na všech lokalitách karbonátových surovin jsem pracoval jako geofyzik. Zvolil jsem nejvhodnější lokalitu a brzy byla na světě další dečka. Prvním uživatelem dečky o rozměrech 25x60 cm byla sousedka v domě, která trpěla úpornými bolestmi páteře (ischiasem). Za 14 dní mně přišla poděkovat - již po dvou hodinách prý bolest ustoupila, od té doby na dečce spí a potíže se nevracejí. Vyrobili jsme několik deček a rozdali přátelům i oni je úspěšně použili na různé zdravotní potíže. Na semináři lékařů v Priessnitzových lázních v Jeseníku jsem v prosinci 1997 informoval o léčivých účincích drceného mramoru zašitého do plátěného obalu. Všem přednášejícím jsem je věnoval se stručným návodem na použití. Na společenském večírku mi jeden z lékařů řekl, že si jako astmatik připevnil dečku na tričko pod košili. Celý večer tancoval a obvyklé potíže s dechem se nedostavily. Ráno se mi jiná lékařka svěřila, že ji dečka zbavila bolesti hlavy po večerní zábavě. Později mi jiná lékařka řekla, že dečku úspěšně vyzkoušela na své kloubní potíže. V roce 2004 se mramorové dečky osvědčily při léčbě astmatických dětí z ozdravovny v Bukovanech.

V Meduňce č. 3 (1) na str. 11 jsem v roce 2007 psal o některých léčivých účincích minerálu bílého kalcitu. Z literatury jsem podrobnější informace o tomto minerálu našel pouze v (2) na str. 125. Jeden krystal tohoto minerálu vlastním. Kdybych jej používal, dávno by se mi rozpadl na spoustu drobných krystalků kosočtverečné soustavy. Stačilo by neopatrné Źuknutí. To je důvod, proč krystaly kalcitu nejsou používány běžně pro léčebné účely. Krystalický vápenc - mramor, který používáme pro výrobu deček, vznikl v dávné geologické minulosti tlakem při horotvorných pochodech a je zbavený většiny škodlivých příměsí. Pro výrobu léčebných pomůcek můžeme mramory drtit na potřebné frakce.

Co se děje přikládáním léčivých minerálů k lidskému tělu?

Zářivé světlo - energie vyzařuje z fyzického těla a my jsme schopni ji vnímat jako barevné světlo, tzv. „auru“ (3) na str. 100. O tom, že aura existuje, se dnes již nepochybuje. Vnímáme ji jako seskupení vrstev energetického pole obalující fyzické tělo. Jedna z vrstev energetického pole je známa jako vrstva éterická. Jedná se o energetický otisk našeho fyzického těla, který dosahuje pouze do krátké vzdálenosti za náš fyzický povrch. Změny v této

éterické vrstvě se přímo dotýkají našeho fyzického zdraví a emočního stavu. A právě na této úrovni krystaly působí - snaží se uvést energie éterické vrstvy do stavu harmonie a rovnováhy a posílit tím náš pocit celkové spokojenosti a zdraví. Proto je důležité přikládat dečku vždy co nejbližší k tělu na delší dobu.

Léčitelé věří, že aura v sobě nese informace o fyzickém, mentálním, duchovním a emocionálním stavu člověka a že kolem nás rovněž utváří jakousi ochrannou zónu. Odborníci v oboru „energetické medicíny“ (3) na str. 101 potvrzují prognostický význam aury a opírají se o výzkum elektromagnetického pole. Tvrdí, že aura bude hrát v budoucnu stále důležitější roli v prevenci nemocí, protože řada onemocnění se údajně projeví změnou tělesného energetického pole již o několik let dříve, než dojde k jejich fyzickému projevu. Udržování zdravé aury tak můžeme zařadit do preventivní medicíny. Dosáhnout toho lze celou řadou způsobů - obklopením se prostředím se zdravými rostlinami, navštěvováním přirozeně posilujících míst, jako jsou například lesy nebo hory, přijímáním čerstvých potravin namísto polotovarů, vyloučením toxinů jako je například kouření. A v neposlední řadě vhodným výběrem lidí kolem sebe, kteří neodsávají naši energii svým negativním pohledem na svět. V literatuře (2) na str. 125 autor uvádí, že bílý kalcit, kterým je vyplněna i naše dečka, posiluje kosti, pomáhá léčit kostní choroby, reguluje látkovou výměnu, čistí pleť, podporuje léčení kožních chorob, reguluje srdeční činnost, mírní žaludeční a střevní potíže a zlepšuje srážlivost krve. Voda s obsahem vápníku snižuje štěpivost a měknutí nehtů, posiluje zubní sklovinu. Kalcit především aktivuje imunitní systém, a to je pravděpodobně jeho nejdůležitější pozitivní vlastnost.

Z velkého zájmu o článek „Léčivé minerály“ (1) jsem měl radost. Požádal jsem 36 náhodně vybraných zájemců o písemné vyjádření, jak jsou s dečkami spokojeni a jaké druhy onemocnění se jim podařilo s nimi utlumit nebo dokonce vyléčit.

Nyní je dečka chráněna patentem. Nejčastěji je používána jako podpůrný léčebný prostředek při tlumení bolesti bederní a krční páteře, kolenou, ramen, bolesti svalů, hlavy, astmatických potíží, při rehabilitacích po úrazech, bolestivém průběhu menstruací dívek a žen a při posilování sexuální aktivity mužů. Využívají ji dále sportovci, řidiči z povolání, lidé se sedavým zaměstnáním a starší osoby. Při dlouhodobém používání zvyšuje kalcit naši celkovou imunitu a to je pravděpodobný důvod tak širokého léčebného záběru. Doporučuji dečku používat dlouhodobě, aby se mohl dostatečně projevit nejen léčebný, ale i rehabilitační účinek minerálů. Dečky vyrábíme ve třech rozměrech: 25 x 30, 12 x 60 a 25 x 60 cm nebo podle individuálního přání.

Dečky je možno objednat u dr. Andreše, tel.: 737 671 651, 603 887 070, e-mail: milena.andresova@seznam.cz

RNDr. Ing. Evžen Andres

Literatura:

1. Andres, E.: *Léčebné minerály*, časopis Meduňka, č. 3, str. 11, 2007
2. Kreperát, J. P.: *Skrytá moc drahých kamenů a jejich vliv na naše duševní a fyzické zdraví*. Granit, s.r.o., Praha, 1999
3. Simpson, L.: *Léčivá síla kamenů*. Knižní klub. Ikar. Praha. 1999

POJEDNÁNÍ O MAGNETICKÉ SLOŽCE MENTÁLNÍ ENERGIE

*(Porovnání účinků působením biopraktika
a pulzního magnetu)*

K napsání této statě mne přivedla řada poznatků z poslední doby. Základem byly zkušenosti členky ČEPES Mgr. I. K., která provozuje pulzní magnetoterapii v relaxačním centru v Praze 5. Po ověření účinnosti pulzní magnetoterapie senzibilem, který konstatoval, že má obdobné pocity jako při působení biopraktika (sensibila), jsme zajistili služby pulzní magnetoterapie také v rámci ČEPES. Z příručky o magnetoterapii jsme zjistili, že pulzní magnet můžeme použít na tytéž problémy, které může ovlivnit i biopraktik. Začalo nás zajímat v čem se působení biopraktika podobá působení pulzního magnetu.

Následující text podle mne přináší vysvětlení. Vracíme se opět do Psychenergetické laboratoře (PEL) do roku 1985. Tehdy prof. F. Kahuda napsal do sborníku, který vydalo vedení ČSVTS Slovenské odborové rady článek „Mentální terapie – její historie a dnešek“. Z tohoto článku jsem vybral ty myšlenky, které osvětlují podstatu ovlivnění klienta biopraktikem (senzibilem). Bohužel se žádné zprávy z pokusů prováděných v PEL nedochovaly – respektive je nemáme k dispozici.

Ing. Bažant

Následuje text prof. F. Kahudy:

Abych podrobněji připomněl jednu z aktuálních cest dnešního poznávání příčin a postupů mentální terapie, soustředím se nyní na magnetoterapii, jejíž fungování je význačnou vlastností lidské aury. Jde o využití jedné z nejperspektivnějších vlastností mentální energie, pokud jde o tzv. léčitelství a jeho příčiny, které vyložíme.

Generování magnetického pole v přírodě, jeho detekce a využití v diagnostice a terapii prochází teprve nyní obdobím své renesance, i když aktivita magnetu vzrušovala již starověk a středověcí lékaři připisovali magnetu tajemnou moc. Magnet byl pro ně meteoritského původu, přicházel z hvězd, prokazoval něco oduševnělého, jakousi samostatnou aktivitu, kterou německý chemik, lékař a přírodovědec Theophrastus Paracelsus z Hohenheimu (1493 - 1541), profesor medicíny na universitě v Basileji, nazval „Králem všech tajemství“. Bez magnetu nedokázala tehdejší medicína proti mnoha nemocem vůbec nic pořádit a tak není divu, že již od poloviny XVI. století existuje v Evropě magnetická léčebná metoda. Paracelsus ji doplnil poznáním, že působení vůle člověka je podstatnou součástí léčení.

Po více než 200 letech magnetická léčebná metoda zaujala mladého vídeňského lékaře Franze Antona Mesmera (1744 - 1814), který ve své disertační práci, předložené roku 1776, předpokládal působení hvězd na lidské zdraví, a protože magnet jako meteorický kámen, podle tehdejších znalostí rovněž pochází z hvězd, usoudil, že je to magnetická síla, jejíž přitažlivost působí jak na člověka, tak na hvězdy ve vesmíru. Nazval ji „gravitas universalis“ - univerzální přitažlivost, která proniká vesmírem, vesmírným éterem stejně jako buňkou lidského těla. Tím svět hvězd spojil prostřednictvím magnetického pole se světem lidstva a již tehdy - ve 2. polovině XVIII. století vyslovil ideu, která je dnes tak blízká naší snaze o přímé zachycení magnetického pole neutronových hvězd ze Země

pomocí supravodivých kvantových interferenčních detektorů - skvidů.

Pokusy s umělým magnetem prováděl MUDr. Mesmer tak, že podkovovitý magnet přikládal na choré části těla a při častém přikládání magnetu k vlastnímu překvapení zjistil, že v mnoha případech existuje kladný léčivý účinek (zkušenosti MUDr. V. Vydry z vlastní praxe potvrzují, že severní pól tlumí bolesti, kdežto jižní pól upravuje funkce). Po roce soustavného provádění velice úspěšných pokusů a pozorování Mesmer zjišťuje, že to není železný magnet, který v jeho ruce působí, ale jeho ruka sama, takže již v roce 1776 (deset let po disertaci) tehdy již věhlasný lékař provádí většinu svých léčebných kůr bez všech umělých magnetů, pouhým dotýkáním bolavých částí těla prsty své ruky, někdy dokonce bez dotýkání, na dálku. MUDr. Mesmer pochopil, že z jeho rukou proudí zcela jedinečná, určitá zvláštní síla, která působí daleko přes koncečky nervů jeho ruky tajemným (magickým) způsobem na nemocného člověka, v pojetí Paracelsově na vůli tohoto člověka. Jako vědec nové doby nevěří v zázraky a vytváří teorii, že to, co při jeho léčebných postupech působí, je rovněž magnetismus, jakýsi „animální“, tj. živočišný či smyslový magnetismus, který je obdobou magnetismu mrtvého kovu. I když v principu svého poznání měl Mesmer pravdu, jak dnes víme již zcela bezpečně, MUDr. Mesmer za celý svůj život příčinné zdůvodnění tohoto působení nepoznal a to mu bylo nakonec osudné. Když 11. srpna 1784 pařížská lékařská společnost a lékařská akademie vydaly prohlášení o neexistenci animálního magnetismu, je „léčení živočišným magnetismem“ touž akademií, která zavrhl a Franklinův bleskosvod, úředně vyřízeno. Můžeme jen s lítostí konstatovat, že dnes téměř po dalších 200 letech situace není o mnoho lepší, i když se již „blýská na časy“.

Američtí vědci pořídili na universitě v Los Angeles Kirlianovou metodou snímek, který má pro náš zájem o magnetoterapii zásadní význam. Je to obrázek, který ukazuje, že lidské záření interaguje s magnetickým polem. Že tedy existuje schopnost vyvolávat (emitovat) a registrovat (absorbovat) fluktuace slabých magnetických polí člověkem, jak v roce 1973 uvádí i sovětská literatura, takže výzkum účinků a vlivu magnetického pole na živé organismy je zcela reálný. Ale také lidské záření psychicky vyhraněných jedinců - sensibilů, jakým MUDr. Mesmer zřejmě byl, obsahuje svoji magnetickou složku, která podobně interaguje s magnetickým polem nemocných jedinců. V tomto mentálním ovlivňování můžeme hledat příčinu působení mentální energie při mentální terapii. Výzkum mentální terapie, jak ukazují první výsledky naší Psychoenergetické laboratoře, je tedy nejen reálný, ale i perspektivní.

K příčinnému zdůvodnění mentální terapie jsme vyslovili hypotézu, že mentální energii, která nesporně obsahuje svoji magnetickou složku, lze za určitých okolností změnit strukturu magnetických sil uvnitř hmot, tj. změnit vnitřní uspořádanost jejich atomů a jader, na něž bylo působeno. Pokud jde o atomy, mění se jejich magnetické momenty, které jsou dány vektorovým součtem magnetických momentů všech jejich orbitálních elektronů, a to jak momentů dráhových, tak i momentů spinových; tyto momenty, které jsou v paramagnetických látkách (vodíku a jednomocných kovů Li, Na, K, Cu, Ag, Au, Fr) orientovány chaoticky, ve feromagnetických krystalech (Fe, Co, Ni) zaujímají vlivem vzájemného působení polohy vzájemně rovno-

běžné, vytvářejí tzv. Weissovy domény. Působením magnetické komponenty mentální energie senzibilů mohou být tyto domény jakožto paměťové mechanismy látek ovlivněny, tj. chaotické srovnány a srovnané kvantitativně pozmeněny, čímž se v ovlivňovaných látkách například živých organismů zakódovává informace, kterou účelově zaměřená mentální energie senzibila přenáší. Takové působení nebo zesílení účinků mentální energie lze dosáhnout též použitím mentálně aktivovaných, tj. mentální energii nasycených přípravků, obdobně jako například magnetopunktura používá přípravků s permanentními magnety. Je známo, že Japonci vyrábějí nyní podobné minimagnety (taiki), které se přilepi na ochorelé místo a nechávají se působit týden i více dní; jsou patrně zhotoveny ze vzácných zemin.

Pokud však jde o elektromagnetické pole, působené mentální energií, ztotožňuje se vedení naší laboratoře s názorem našeho externího spolupracovníka Prof. RNDr. Jindřicha Forejta, DrSc., že silové pole, které přísluší mentální energii, není elektromagnetické pole Maxwellovo s konečnou rychlostí šíření; může to však být pole Gerlovinovo, které se šíří i nadsvětelnou rychlostí.

Jsme přesvědčeni, že rozdíly v působení pevně daného trvalého magnetického pole neživého magnetu a proměnného magnetického pole živých organismů, zvláště pak lidského mozku, nejsou jen kvantitativní, ale především též kvalitativní. Intenzita lidským emitorem - sanátorem vyzařované mentální energie a jejího magnetického pole je při mentální terapii proměnná podle poslání, tj. zaměření, které při různých druzích onemocnění plní, kdežto běžné permanentní magnetické pole je pevně dané a neměnné; je dáno zvoleným experimentálním zařízením. Tato nedokonalost magnetické terapie se v posledních letech odstraňuje používáním magnetoterapeutických přístrojů, které pro fyzikální léčbu různých nemocí poskytují pulzní magnetická pole různé frekvence s co nejkratším trváním impulsu. Protože však naše Psychoenergetická laboratoř se zajímá o záření lidského mozku, využili jsme nabídky D. B., že sestaví přístroj, který bude schopen generovat jak nepřerušované, tak i pulzní pole magnetické s frekvencemi mozkových vln, jejichž účast a vlnové délky známe ze sledování elektroencefalografické aktivity lidského mozku. Jsou to vlny delta, vyskytující se při hlubokém spánku s frekvencemi $f = 0,5 - 3,5$ Hz, vlny theta při lehkém spánku s $f = 4,0 - 7,0$ Hz, vlny alfa při duševním klidu ve stavu bdění s $f = 8,0 - 13,0$ Hz, vlny beta při duševní práci s $f = 14,0 - 35,5$ Hz a vlny gama při emocionálním vjemu s $f = 35,0 - 55,0$ Hz. Protože léčebný efekt magnetických polí je nesporný, ale průvodní mechanismus léčivého účinku není dosud znám nejen z našich zkušeností, ale ani ze světové literatury, je třeba jeho podstatu vědecky zkoumat.

Výzkumem zatím jen analgetického účinku pulzních magnetických polí, generovaných naším přístrojem „Magnetizér B-85“, se nyní zabývá MUDr. P. H., zást. primáře II. Interního oddělení nemocnice. Konečnou fází tohoto výzkumu zprvu analgetického, později i léčivého reparativního účinku magnetických polí pulzních i permanentních bude srovnání výsledku s obdobnými léčivými účinky našich senzibilů, které také nesporně existují, jak je patrné z výzkumných úkolů naší laboratoře při různých druzích aplikace mentální energie senzibilů - sanátorů a senzibilů - diagnostiků. Zatím jde toliko o první krůčky tohoto složitého výzku-

mu, ale již v jeho dosavadních úspěšných výsledcích, zvláště pokud jde o mentální terapii, spatřujeme možnost nahlédnout i touto cestou do dějů v lidském mozku, do jeho mechanismů při magnetoterapii. Plané jsou výmluvy našich odpůrců, kteří i když musí přiznat určitý úspěch mentální terapii, argumentují, že to není jejím působením, ale že „příroda je mocná“, jako kdyby lidský mozek a jeho magnetické pole nebylo také přírodou. Vzpomeňme výroku významného státníka a vědecky uvažujícího politika Johana W. Goetha, že „i to, co je nepřírozené, je příroda. Kdo nevidí přírodu všude, ten ji nikde nevidí správně“. Goethe se tak mohl vyjádřit proto, že sám byl významným senzibilem. Náš významný dětský neurolog Prof. MUDr. Ivan Lesný, DrSc., se dne 21.10.1985 při oponentuře výzkumných zpráv naší laboratoře z výzkumů realizovaných se souhlasem ministerstva zdravotnictví ČSR v 7 nemocnicích vyjádřil, že jde o „biologickou skutečnost“.

Pokud jde o výklad, jak vůbec dochází ke vzniku magnetických polí v látkách anorganických i organických na Zemi i ve Vesmíru, odvodili jsme ve výzkumné zprávě o silových účincích mentální energie, při slabých interakcích magnetické účinky, tj. účinky téhož druhu, jaké známe z pohybu elektrického náboje v magnetickém poli zemském, projevuje za pohybu velkými rychlostmi každá hmotná partikule, i když je elektricky neutrální, tj. z hlediska vnějšího pozorovatele nemá elektrický náboj, lépe řečeno: jejíž elektrický náboj je kompenzován. V důsledku toho tedy také jakékoliv neutrální částice v atomovém jádře, například neutrony, kvarky, anomálony, gravitony a jiné, které se pohybují velkou rychlostí, vykazují magnetický moment; ten nemá původ v elektrickém náboji, ale v magnetických účincích neutrální partikule pohybující se velkými rychlostmi. Že se projevy „slabého magnetismu“ vyskytují též v atomových jádrech, je z literatury známo. Bylo to experimentálně zjištěno již v letech 1959 - 1963 při studiu spektra záření beta izotopů boru a dusíku u slabých interakcí. Proto též lidský mozek, obsahující nesmírné množství atomů, vykazuje slabé magnetické účinky, které byly již rovněž experimentálně zjištěny. Veliká citlivost skvidů, které zachycují magnetickou složku mozkových vln, umožnila zjistit, že například zraková reakce přicházející z lidského oka, vyvolá v mozku signál magnetického pole s magnetickou indukcí 0,1 pT (pikotesla). Toto pole je sice nesmírně slabé, ale zrakový signál není jediný, který se na tvorbě mozkového magnetického pole zúčastňuje a kromě toho v mikro- a infra-světě, kam neutrony, kvarky, anomálony, mentiony a gravitony patří, jejich výskyt v ohromných shlučích pozmenňuje mnohé zákonitosti kvantové fyziky. Přitom pro člověka je příznačné, že zdaleka nevyužívá schopností vlastního mozku; odhaduje se, že lidský mozek, který má k dispozici zhruba deset miliard neuronů, má koeficient účinnosti jejich chemické, elektrické a magnetické aktivity pouhých 10 procent. Genialita lidského mozku, jeho intelektuální zdroje a rezervy jsou tedy nesmírné.

Prof. F. Kahuda

Dodatek

Prof. F. Kahuda v přednášce „Mentální energie – její historie a dnešek“ z roku 1984 vyslovil myšlenku (spíše přání) „blýská se na časy“. Po dvacetipěti letech můžeme konstatovat, že v používání pulzní magnetoterapie k „blýsknutí“ již došlo. Bohužel musíme konstatovat, že k „blýsknutí“ došlo ve světě, u nás v ČR došlo pouze k záblesku.

Před 25 lety byl v rámci Evropského společenství zahájen výzkum s označením COST 244.60 zaměřený na léčebné účinky magnetického pole. Tohoto ještě v ČSR se účastnila řada špičkových lékařů pod vedením MUDr. Jiřího Jeřábka. Projekt byl v roce 1996 vyhodnocen na půdě Královské lékařské university v Londýně na kongresu za účasti vědců a odborníků z celého světa. Na tomto kongresu byla pulzní magnetoterapie označena za „léčebnou metodu 21. století“. V ČR republiky léčebnou metodou dosud uznána nebyla, může se však provozovat.

Z uvedeného článku jsem osobně pochopil tyto možné skutečnosti využití magnetického pole pro člověka.

1. Magnetické pole neživého magnetu se stálou frekvencí může pozitivně ovlivnit řadu problémů člověka – ne však všechny.
2. Magnetické pole pulzního magnetu s proměnlivou frekvencí (kterou nastavuje člověk – operátor) může pozitivně ovlivnit více problémů oproti poli magnetu se stálou frekvencí.
3. Aura klienta nastavuje magnetické pole biopraktika (sensibila) na frekvenci, která je pro řešení problému klienta nejvýhodnější. Myslím si také, že je výhodné, když biopraktik pracuje pouze jako prostředník.

Závěry bodu ad 1 a 2 možno považovat za ověřené praxí. Závěry bodu 3 jsou hypotetické, ale velmi se blíží zkušenostem nabytých v praxi.

Ing. Vlastimil Bažant

OVLIVNĚNÍ ČINNOSTI PSYCHOENERGETICKÉ LABORATOŘE (PEL) PRACOVNÍKY VÝZKUMNÉHO ÚSTAVU PSYCHIATRICKÉHO (VÚPs) V LETECH 1983 – 1985

Při hodnocení této události je nutno se vrátit do roku 1982, kdy se uskutečnila pátá oponentura výzkumných prací PEL. Oponentní rada tehdy uložila vedení PEL mimo jiné:

- a) pokračovat ve vlastním výzkumu i dále, a to formou fakultního úkolu
- b) komplexně zkoumat vlastnosti a stavy senzibilů jak v klidu tak i ve vlastní práci
- c) najít další odborné spolupracovníky a pracoviště a zapojit je do řešení úkolu
- d) výzkum zaměřit především na studium a sledování vlastního fenoménu
- e) výběr témat určí na základě nabídky PEL skupina poradců, která bude posuzovat zaměření dalšího výzkumu a koordinaci výzkumné práce
- f) experimentální ověřování zkoumaných jevů zadávat profesionálním pracovištím, možnosti a rozsah zadávání bude průběžně určovat MŠ ČSR
- g) pokračovat zejména v lékařském výzkumu, který musí být prováděn koordinovaně

Ministerstvo školství ČSR zřídilo výnosem čj. 12 660-83/32 pracovní komisi pro řízení a koordinaci výzkumu PEL a jmenovalo jejich členy a určilo, že činnost komise bude řídit děkan fakulty chemicko-inženýrské VŠCHT Praha. Komise byla devítičlenná a doc. MUDr. J. Gebhart, CSc., ředitel výzkumného ústavu psychiatrického, do ní byl navržen MZD ČSR.

Vedení PEL zpracovalo Projekt ideového řešení výzkumného úkolu VŠCHT Praha „Fundamentální záření hmot“ na léta 1984 – 1985, který komise pro řízení a koordinaci projednala na svém zasedání 12.5.1984. Na základě dosavadních zkušeností byl ideový návrh zaměřen na dvě hlavní kategorie účinků a aplikací mentální energie, jimiž jsou:

1. mentální informatika
2. mentální energetika (aktivace)

Mentální informatika

Spočívá v dekodování informací zakódovaných ve hmotách. Jde o využití mentální energie vyzařované senzibilem jako subjektem informačního procesu. Kvantita mentální energie plní při tomto procesu funkci psychického radaru, přičemž jsou vysílány shluky mentální energie kvalitativně zaměřeny k objektu tohoto procesu, tj. obsahují požadovanou informaci při cestě k cíli formou pokynů a dotazu, při návratu ke zdroji (mozku) formou zpětnovazební odpovědi. Při detekování cíle nejde tedy při psychickém odrazu o pouhý fyzikální odraz, ale současně o zjištění kvalitativních znaků detekovaného objektu. Podstatná odlišnost psychického radaru od radaru fyzikálního je dále v tom, že zatímco radiové mikrovlny se nedostanou k cíli přes hmotnou překážku, postaví-li se jim do cesty, mentionové de Broglieovy hmotové infravlny procházejí obdobně jako neutrina jakoukoliv překážkou. Dále psychický radar svým působením funguje i jako „působení na dálku“, nikoliv jen jako „působení na blízko“.

Mentální energetika.

Spočívá v takovém ovlivňování (aktivaci) látek jejich strukturních mikro- a infra- komponent (buněk, molekul, atomů a jejich částic) mentální energií senzibilů, které se navenek projeví změnou jejich vlastností a chováním vůči prostředí, např. změnou růstu živých organismů, změnou fyzikálně-chemických vlastností látek, změnou jejich silových polí apod.

V navrženém ideovém projektu byl návrh výzkumu zaměřen do čtyř projektů:

1. Srovnání výsledků jednotlivých preventivních prohlídek pracujících (JPPP) s nálezy senzibilů.
2. Dlouhodobé sledování činnosti senzibilů na vybraných pracovištích na úrovni OÚNZ.
3. Dlouhodobé sledování změn permanentního magnetismu v látkách.
4. Dlouhodobé sledování změn vlastností roztoků a růstu krystalů.

Ještě považuji za vhodné seznámit čtenáře, jaký byl zámysl prof. F. Kahudy s výsledky z projektů 1 až 4.

1. Šetření provedené podle návrhu projektů č. 1 až č. 4 mají v období let 1984 - 1985 charakter předvýzkumu, jímž budou získány zkušenosti, ověřeny a upřesněny metody s prováděním psychoenergetických výzkumů a budou vypracována kritéria spojená s hodnocením jednotlivých senzibilů, pokud jde o intenzitu i kvalitu jejich mentálního výkonu jak při dekodování informací zakódovaných ve hmotách, tak při ovlivňování zdrojů a měnění podstaty těchto informací.

2. Budou-li výzkumem potvrzeny očekávané výsledky, bude tím:
 - a) podán důkaz o objektivně reálné existenci mentální energie a o těch jejích účincích, které byly zkoumány. Jejich vědecký dosah i praktický význam by byl dalekosáhlý
 - b) zdůvodněno, proč teorie, které až dosud nevycházely z existence mentální energie a z fundamentálního záření hmot (též psychotronika), neuspěly při výkladu podstaty existence těch přírodních jevů, které se týkají mentální informatiky a mentální energetiky (aktivace) látek
 - c) obnoven oprávněný požadavek, aby výzkum fundamentálního záření hmot byl zařazen do základního státního výzkumu (nahradit fakultní).

V další části se budu zabírat projekty 1 a 2, které vypracoval a zajistil jejich realizaci doc. MUDr. J. Gebhart, CSc., ředitel VÚPs v Bohnicích. Hlavní zájem je zaměřen na projekt číslo 1.

Při posuzování budu vycházet z těchto materiálů: Projekt ideového řešení výzkumného úkolu F-2290-922 na léta 1984 - 1985.

Zpráva výzkumného ústavu psychiatrického z listopadu 1984.

Stanovisko PEL ke zprávě VÚPs „Diagnostické schopnosti léčitelů (senzibilů)“.

Dopis MUDr. V. Vydry prof. F. Kahudovi.

Vzpomínky dosud žijícího senzibila F. K., který se zúčastnil ověřování schopností v rámci projektu číslo 1.

Projekt č. 1 - Srovnání výsledků JPPP s nálezy senzibilů - sledovat, zda a do jaké míry je možno zjistit shodu mezi nálezy zjištěnými při jednotlivých preventivních prohlídkách pracujících (JPPP) a mezi diagnostickými zjištěními vybraných senzibilů.

Podkladem šetření byly výsledky JPPP u více než 500 osob, vyšetřených před 6ti a více měsíci v závodních ústavech národního zdraví (ZÚNZ) ŠKODA Plzeň a VŽKG Ostrava - Vítkovice. Všechny osoby byly vyšetřeny jednotnou metodikou. Oba ZÚNZ měly být postupně navštíveny skupinou 10ti vybraných senzibilů, kteří měli vyšetřené osoby přešetřit svými obvyklými postupy. V případě, že senzibil uvede onemocnění, které nebylo při JPPP zjištěno, měla být daná osoba ještě přešetřena cíleně na označený orgán nebo systém příslušným zdravotním odborníkem (lékařem).

Zpracování výsledků mělo a také se uskutečnilo ve VÚPs.

Realizace projektu proběhla v menším rozsahu než se plánovalo. Do šetření se zapojilo 7 senzibilů, kteří vyšetřili 397 osob.

Ve VÚPs kromě statistického vyhodnocení proběhlo vyšetření čtyř senzibilů, spolupracujících s PEL. Všichni čtyři se účastnili šetření v rámci projektu č. 1 a na vyšetření se dobrovolně přihlásili na základě usnesení oponentní rady z 2. listopadu 1982, kdy bylo stanoveno:

komplexně zkoumat vlastnosti a stavy senzibilů, a to jak v klidu, tak i ve vlastní akci.

Následně se budu v první řadě zabývat vyšetřením čtyř senzibilů, protože toto mělo negativní důsledky pro PEL.

Budu vycházet z postupu, který byl popsán ve zprávě VÚPs:

1. Úvodní pohovor.
2. Orientační fyziologické vyšetření v klidu.
3. Senzibil vyšetřoval pacientku, jejíž diagnóza byla pracovníkům VÚPs známá. Senzibilovi se měřil dech a puls.
4. Po skončení šetření byl senzibilovi opět změřen TK, puls a dechová frekvence a Kirilianův efekt.
5. Následoval pohovor se senzibilem o proběhlém vyšetření, stylu práce, jeho zkušenostech, teoriích, anamnéze apod.
6. Senzibil popř. vyšetřil dalšího pacienta.
7. Senzibil byl vyšetřen standardní sestavou psychologických zkoušek přístrojové techniky Psycholab 6.
8. Ukončení celého vyšetření, závěry.

Myslím, že usnesení oponentní rady bylo myšleno jinak, než jak si ho představovali a realizovali pracovníci VÚPs. Základní vlastnost senzibila, která měla být zkoumána, je shoda nálezu senzibila s nálezem JPPP. Pokud se týká stavu, jedná se o zjištění, zda při činnosti senzibil není zdravotně ohrožován. Tento aspekt podle mne byl nedostatečně brán v úvahu a hlavně nebyl ve zprávě VÚPs vůbec brán v úvahu. Přitom zkušenosti naznačují, že při činnosti senzibila při mentální informatice i energetice bývá velice často zatížen jeho cévní systém, což je doprovázeno zvýšením TK.

Nevím, proč bylo do šetření zařazeno vyšetření standardní sestavou psychologických zkoušek přístrojové techniky Psycholab 6 a zda s tímto šetřením byli seznámeni senzibilové a vedení PEL. Podle sdělení senzibila F.K., který se tohoto vyšetření nezúčastnil, pan Paseka se po tomto vyšetření více jak 14 dní dával psychicky a fyzicky do pořádku. Jeho běžné psychické i fyzické funkce byly narušeny. Výsledkem bylo též to, že mnozí z těchto sedmi senzibilů zúčastněných na projektu č. 1 odmítlo dále spolupracovat na výzkumech PEL.

Také závěr k tomuto šetření je příliš obecný. Obecně se ve zprávě říká, že všichni čtyři senzibilové jsou nekritičtí k vlastní metodě, teoriím, nálezům a pojmy, s kterými pracují jsou plně neprokazatelných tvrzení. Popsaný jev nazývají pracovníci VÚPs pojmem ovládavá představa, která se vyskytuje u neuroz, poruch osobnosti a v případech jednostranného odborného zaujetí u zdravých jedinců. Co mi tady skutečně chybí, je jednoznačné vyjádření pracovníků VÚPs. Byli senzibilové (či některý z nich) zdraví jedinci nebo neurotici či vyšinutí jedinci? Protože nebyla nikomu doporučena žádná léčba či další opatření, zdá se mi toto hodnocení jako účelové k zamezení činnosti PEL v oblasti zkoumání vlastností mentální energie.

Dovolím si citovat vyjádření MUDr. V. Vydry k této části.

„Zmatený přístup psychologů k lidem s mimořádnými schopnostmi je zvýrazněn tím, že je patrná snaha vyhnout se odlišností (o které jde) a zkontrolovat stav vůči normě psychického stavu. Psychologové v žádném případě nepopsali schopnosti a vlastnos-

ti, kvůli kterým senzibily testovali!! Neporovnali ani jediný údaj, o kterém se doslechli či přečetli z materiálu PEL, nepromluvili s jediným pacientem či jiným svědkem přímého účinku mimořádné schopnosti probandů.“

Nyní se vrátím k tomu, co bylo podstatné v rámci projektu č. 1. Tím bylo ověření, do jaké míry dochází ke shodě mezi diagnózou lékaře a nálezem senzibila.

Od samého počátku byl vypracovaný projekt VÚPs zaměřený na to, aby shoda mezi diagnózou lékaře a nálezem senzibila byla co nejmenší. Proč se nepostupovalo k posouzení obráceně – napřed nález senzibila a potom diagnóza lékaře? Vždyť senzibil vnímá poruchu v současnosti a pokud se má současnost porovnávat s tím, co bylo zjištěno před šesti a více měsíci, tak se musí shoda většinou zmenšovat. K tomu cituji stanovisko PEL z 11.3.1985:

Pokud jde o časový faktor vzniku choroby, senzibilové skutečně mají a musí zaznamenat to, co „právě cítí“, jinak to ani není možné. Rozpor je v tom, že před rokem či delší dobou prováděná preventivní prohlídka v nemocnicích ŠKODA Plzeň a VŽKG Vítkovice ještě chorobné místo zjistit nemusela a opět jde podle lékařů VÚPs o „neshodu“ či při dodatečném lékařském šetření a potvrzení správnosti údaje senzibila o dojem záměrného „zvyšování shody“.

Kromě jiného požadavek doc. MUDr. J. Gebharta, CSc. na shodu nálezů senzibila s diagnózou lékaře byl přehnaně vysoký. Na jednání komise pro řízení a koordinaci výzkumu PEL dne 12.5.1984 požadoval dosažení 80 - 90 % shody, jinak nemá smysl mentální diagnostiku do nemocnic zavádět.

K samotnému vyhodnocení shody-neshody. Sedm senzibilů provedlo v ZÚNZ Ostrava a Škoda Plzeň 397 šetření. Závodní lékaři průběžně informovali vedení PEL, že shoda senzibilů a lékařů se pohybuje kolem 70 %. Tento údaj potvrzuje i senzibil F. K., který spolupracoval s MUDr. B. v ZÚNZ Plzeň. On sám dosahoval ještě vyššího procenta shody. Po skončení šetření senzibilů byla výsledná data zaslána do VÚPs ke statistickému zpracování. Konečné vyjádření znělo:

Vzniklé shody nebo neshody mezi senzibilem označenou lokalizací patologického procesu s diagnózou lékaře byly statisticky hodnoceny. U žádné s diagnóz nebyla zjištěna významná shoda mezi lékaři jako celkem a senzibily jako celkem, jak v plzeňském tak vítkovickém souboru.

Vyvstává jedna důležitá otázka – proč je takový rozdíl v hodnocení senzibilů lékaři z VÚPs a závodními lékaři? Není v tom záměr?

Vedení PEL ve svém stanovisku vyjádřilo názor na použití statistických postupů pracovníky VÚPs:

Pokud jde o vlastní provedení statistických postupů, které by umožnily zodpovědět otázku signifikantní shody, užívají pracovníci VÚPs podle názorů statistických vysokoškolských odborníků problematických, ba dokonce nepřipustných metod, např. pokud jde o používání chí-kvadrát testu, kterého lze použít jen pro veliký počet pozorování téhož jevu. Jeho pozdější drobení po jednotlivých diagnózách dává špatné výsledky. Dnes již existují jiné metody a statistické postupy pro hodnocení malých souborů, jimiž vysokoškolská statistická data VÚPs nově zhodnotí.

Z uvedených skutečností podle mne vyplývá, že pracovníci VÚPs se snažili „vědecky“ zdiskreditovat

vat činnost senzibilů v rámci mentální diagnostiky v oboru zdravotnictví. Myslím, že tyto důvody jsou vysvětleny v dopise MUDr. V. Vydry adresovanému prof. F. Kahudovi.

1. Lékaři, kteří vyhodnocovali shodu - neshodu vůbec nečetli mentální punkturnu, kde jsou jasné i graficky vystiženy vlastnosti aury, takže ani jejich teoretické představy o problému diagnostiky nesplňovaly předpoklad fundovaného přístupu k vědecké práci.
2. Lékaři se nezabývali fenoménem diagnostiky (že to lze), ale tím, zda předčí klinickou diagnostiku, což by pro kánon současné medicíny bylo nepřijemné. To, že ji v tomto stadiu a takto interpretované nepředčí, bylo jasné předem, a to hodnotící tým mohlo uspokojit a přiřadit se k řadě těch, kteří slují svoji skepsi a zvědavostí spíše společensko-politickou než vědeckou.
3. Důsledky výzkumu v případně pozitivním pro PEL by znamenaly potřebu vyrovnání se s existencí nových informací pro medicínu u všech zúčastněných, bylo by tedy vhodné je seznámit s filosofickými pracemi na tuto tematiku, které PEL vlastní. Rozhodně by bylo nevhodné zveřejňovat jakoukoliv informaci pro širší veřejnost.

V praxi zpráva VÚPs způsobila zpoždění v plánovaném aplikačním výzkumu. Na jednání Komise pro řízení a koordinaci výzkumu PEL prohlásil zástupce MZ ČSR MUDr. B., že „Ideový návrh PEL“ je předložen Vědecké radě MZ ČSR a i když se zatím neznají příčiny působení senzibilů, MZ se nebude bránit těmto metodám, budou-li výsledky šetření průkazné a použitelné.

Skutečnost, že v roce 1984 byli na MZ ČSR funkcionáři, kteří měli zájem o ověření fenoménu mentální informatiky (diagnostiky) i energetiky (terapie) potvrzuje i senzibil F. K., který v té době docházel na MZ ČSR a prakticky předváděl svoje schopnosti zájemcům z řad pracovníků MZ, z nichž mnozí byli lékaři. Ti se většinou nezajímali o teoretické vývody prof. F. Kahudy, ale zajímal je praktický výsledek.

V důsledku negativní zprávy VÚPs nedošlo ihned k následnému pokračování projektu číslo 2 (ověření schopností senzibilů v sedmi zdravotnických zařízeních), ale prof. F. Kahudovi trvalo až do poloviny roku 1986, než přesvědčil Vědeckou radu MZ ČSR o užitečnosti pokračovat v ověření mentální diagnostiky. K tomuto výzkumu došlo v roce 1987 a výsledky byly zpracovány vysokoškolským statistikem a oponovány v roce 1988. Této oponentury, na které bylo konstatováno, že jev mentální diagnostiky existuje, se bohužel prof. F. Kahuda nedomáhal.

Závěrem nutno konstatovat, že „Ideový záměr výzkumu“ z roku 1984 byl dokument, podle kterého PEL řídila aplikovaný výzkum až do svého zrušení v roce 1991.

Ing. Vlastimil Bažant

PŘIPOMÍNKY LÉKAŘE K SOUČASNOSTI

Tentokrát vystupuje MUDr. J. Doležal ne jako lékař, který nám radí, která pilulka nebo lék je dobrý na naše neduhy. Dnes se zamýšlí nad prostředím, ve kterém žijeme a které nás ovlivňuje. A při porovnání našich bližních bohužel spíše negativně než dobře. Takže dnešní rady slouží k tomu, abychom se dokázali s tím špatným, co nás obklopuje a může i zdravotně poškodit, co nejlépe vyrovnali. Začneme u sebe.

redakce

K ČEMU NÁM POMŮŽE DIALOG

Prožíváme velmi hektickou dobu, kdy mnozí čelní představitelé do svého veřejného jednání zařadili hulváctví, urážky, pomluvy i vyložené lži, o zkreslování podstaty ani nemluvě. To vše má jen jediný cíl: dosáhnout moci, a pak už jen předvádět svoji bezpáteřnost a systém hamty, hamty, ať mám víc než tamti a po mě potopa. Ostatně krize je toho dalším důkazem.

Ale ani v této době nezaškodí obnovit si vzpomínky na elementární základy slušnosti při diskusi i veřejném vystoupení. To je jen takové zpestření, než se vrátíme k tématu zdravá výživa, ostatně v zdravém těle zdravý duch, tedy i mysl.

Osm pravidel dialogu

Tvůj oponent není tvým nepřítelem, ale partnerem při hledání pravdy. Cílem diskuse je pravda, nikoliv intelektuální soutěž. Účast v dialogu předpokládá dvojí úctu k pravdě: k druhému a k sobě.

Snaž se porozumět druhému. Nepochopíš-li správně názor oponenta, nemůžeš jeho tvrzení ani vyvracet, ani uznávat. Formuluj sám jeho námitky, aby bylo jasné, jak jim rozumíš.

Tvrzení bez věcných důvodů nevydávej za argument. V takovém případě jde pouze o tvé mínění a partner mu nemusí přiznat váhu argumentu.

Neutíkej od tématu. Nevyhýbej se nepříjemným otázkám nebo argumentům tím, že svedeš diskusi jinam.

Nesnaž se mít za každou cenu poslední slovo. Množství slov nenahradí chybějící argument. Umlčení oponenta neznamena vyvrácení jeho argumentů ani popření jeho myšlenek.

Nesnižuj osobní důstojnost oponenta. Kdo napadá osobu protivníka, ztrácí právo účastnit se dialogu.

Nezapomínej, že dialog vyžaduje kázeň. Nakonec rozumem, nikoliv emocemi formuluj svá tvrzení a úsudky. Kdo není schopen své city a vášně zvládnout a kdo není schopen srozumitelně a klidně vyjádřit svůj názor, nemůže vést smysluplný rozhovor s druhými.

Nezaměňuj dialog s monologem. Všichni mají stejné právo se vyjádřit. Nezabíhej k podružnostem. Ohleduplnost vůči ostatním se projevuje i tím, že dokážeš šetřit časem.

LAO'Č

Jsou čtyři druhy lidí:

1. Lidé, kteří něco vědí a vědí co vědí, to jsou vzdělanci a těch je třeba si vážit.
2. Lidé, kteří něco vědí a nevědí co vědí, to jsou spá-

či a ty je třeba probudit.

3. Lidé, kteří něco nevědí a vědí co nevědí, ti jsou slabí (žáci) a je jim třeba pomoci.
4. Lidé, kteří nic nevědí a nevědí, že nic nevědí, to jsou hlupáci a je lépe se jim vyhnout.

VYZNÁNÍ O LPĚNÍ.

Nemoc je cesta k poznání. Snažíme se působit na našeho klienta tím, že měníme jeho styl života. Snažíme se působit na změnu myšlení a postoje k životu, k problémům a k nemoci.

Využíváme různých schopností intuice. Žádáme nebo prosíme boží vůli, aby něco změnila, povolila nebo ovlivnila. Při těchto změnách využíváme velice silné spojení jako jsou například vládci rostlinné, živočišné, vodní a vzdušné říše a říše krystalů.

Při změně myšlení ovlivňujeme nejen klienta, ale i jeho aurické vyzařování. Tím dochází ke vzájemnému ovlivňování mezi přírodou, Vesmírem, Bohem a naším já. Snažíme se vše propojit a silou myšlenky uvést do souladu s božím plánem a tím s celým vesmírem a jeho součástmi.

Nezapomínejme při této činnosti na jednu ze základních myšlenek, a to, že se naše „ideální já“ musí oprostit od jakéhokoliv lpění a dát se do souladu s reálným já. Velice citlivě musíme najít rovnováhu mezi tím, co v daném okamžiku (to znamená teď a tady) můžeme. Je to jeden ze způsobů jak můžeme velice citlivě ovlivnit běh věcí přístich. V rámci vesmíru čas a prostor nemá hranice a vždy se zde odehrává všechno, co „Vesmír“ obsahuje teď a tady.

Nesmíme zapomínat na tuto skutečnost. Tím, že se snažíme ovlivnit a působit na potřebného a snažíme se u něho změnit přístupy a postoje k „Vesmíru“ a celému životu, současně měníme i naše postoje a náš „Život“. Zde je dobré si uvědomit, že jakékoliv lpění na minulém či budoucím je brzdou našeho, ale i společného vývoje. Šídíme sami sebe o úžasné zážitky, které vždy prožíváme Teď a Tady.

Jakékoliv porušení harmonie osobnosti působí většinou negativně, rozptyluje nás a odvádí od soustředění. Vychýlením kyvadla osudu jakýmkoliv směrem si zasahujeme do podvědomí. Přivádíme se do stresu a začínáme být nebezpečným organismem nejenom sami sobě, ale celému Vesmíru. Jak úspěšně se nám to podaří, jakou silou myšlenky působíme sami na sebe, takovou silou působíme i do celého vesmíru. Zde pak začnou působit buď konstruktivní energie, např. odpuštění, tolerance, láska a pokora, nebo destruktivní (např. obava, strach atd.). Musím však velice důrazně upozornit na to, že při stresu nastupují ty nejničivější destruktivní energie.

Závěrem upozorňuji, že při ovlivňování čehokoliv, a je úplně jedno jak ovlivňujeme, měníme především sami sebe. Ať chceme nebo nechceme. Nesnažme se lpět na změně okolí, změňme sami sebe a určitě se nám vrátí to, co vysíláme silou naší myšlenky jako ozvěna.

Nedá se dvakrát vstoupit do jedné řeky a páchání dobra (např. vnucováním vlastního názoru) se rovná páchání zla.

J. Hýna

VYSOKÝ KREVŇÍ TLAK – HN

(Systémová arteriální hypertenze,
téz tepenný přetlak)

Ze všech parametrů a vyšetřovaných údajů o krevním oběhu je stále nejvýznamnější hodnota krevního tlaku. Zcela určitě má velký diagnostický význam, nesmíme však přitom zapomínat ani na to, že naměřená hodnota je ovlivňována různými faktory (léky, vzrušením, poruchami funkce ledvin a mnoha dalšími). Naměřená hodnota o 10 nebo dokonce 20 milimetrů rtuťového sloupce vyšší než při předchozí kontrole, není v žádném případě alarmující známkou zhoršení zdravotního stavu. To platí především pro vyšší z obou naměřených hodnot, pro hodnotu systolického tlaku, který odpovídá krevnímu tlaku při kontrakci svalstva.

Diastolický tlak, který se měří v době ochabnutí srdečního svalstva, má většinou menší výkyvy hodnot. Kolísání mohou být podmíněna už jen pouhým vzrušením během lékařské návštěvy, obavami z nálezu, výstupem do schodů apod.

Systola = stah srdce, který vede k vypuzení krve ze srdce do malého a velkého krevního oběhu

Diastola = ochabnutí srdce, které vede k naplnění komor srdečních krví a následuje po systole

Levá srdeční komora se prudce stáhne a vytlačí určité množství krve, většinou asi 70 mililitrů do aorty. Aorta se plní, roztahuje, vzrůstá v ní tlak. Tento „vysoký tlak“ je hodnota systolického krevního tlaku, který vzniká při systole, srdeční kontrakci. Je to nejvyšší hodnota, která se v aortě a arteriích dosáhne. Po kontrakci srdce a při ochabnutí srdečního svalstva, tlak klesá postupně vzhledem k principu aorty jako pružníku. Nejnižší hodnotu během ochabnutí srdečních komor představuje diastolický tlak, který se při měření udává vždy jako druhá hodnota.

Srdeční frekvence - za necelou minutu proběhnou čtyři fáze srdeční činnosti:

1. Naplnací a vypuzovací.
2. Fáze systoly a relaxační.
3. Plnění.
4. Fáze diastoly.

Za vysoký tlak (HN) v dospělosti se považují trvale zvýšené hodnoty $\geq 140/90$ mmHg (torrů). Jsou-li zvýšeny hodnoty tlaku systolického (sTK) i diastolického (dTK) mluvíme o systolické hypertenzi. Je to nejčastější kardiovaskulární onemocnění a řadíme jej do civilizačních chorob.

Pokud je příčina neznámá, hovoří se o esenciální (primární) hypertenzi. Když je známá - hovoří se o sekundární (symptomatické) hypertenzi. Do této skupiny patří onemocnění se známou příčinou, která může být odstranitelná (operací apod.) a tím dojde k vyléčení této hypertenze.

Esenciální - primární hypertenze (neznámá příčina) postihuje až 95 % pacientů trpících vysokým TK. Je výsledkem kombinace několika faktorů - genetických, zevního prostředí (nadměrné solení pokrmů), vnitřních vlivů (vedle nervového systému se zde podílí i humorální prostředky, to jsou prostředky vznikající v organismu, např. katecholaminy, endotelin, dopamin aj.). Tím je ovlivněno proudění krve cévami, průtok krve tkáněmi i periferní cévní odolnost.

Klasifikační stádium onemocnění

1. zvýšení TK beze změn v orgánech
2. zvýšení TK se změnami v orgánech - zvětšení levé komory srdeční, bílkovina v moči, funkce orgánů není porušena
3. zvýšení TK se změnami jak v orgánech tak se změnami funkce orgánů, levostranné srdeční

selhání, poškození v oblasti oční, cévní mozko-vé příhody, ledvinová nedostatečnost až selhání ledvin

4. maligní hypertenze-nárůst TK, poškození vnitřní výstelky drobných tepének, poškození očního pozadí, selhání ledvin na podkladě zhoubné ledvinné sklerózy, poškození mozku, levostranné srdeční selhání

Vysoký krevní tlak je velmi častá a z lékařského hlediska významná porucha oběhu, disponující k řadě dalších nemocí.

Při vysokém krevním tlaku je nebezpečí komplikací, vzniklých poškozením cévních stěn, skutečně značné. Podporuje arteriosklerotické změny na cévních stěnách, které vedou k nebezpečné poruše krevního oběhu s vážnými následky. Orgány dostávají méně okysličené krve, je omezena látková přeměna. Tyto procesy mohou vést k srdečnímu infarktu, mozkové mrtvici, odumírání tkáně (gangréně), mají vliv na výkonnost mnoha orgánových soustav (vzniká např. skleróza mozku) a nadměrně zatěžují srdce.

Vedle postižení cévních stěn přicházejí v úvahu jako možné příčiny dlouhodobě zvýšeného krevního tlaku četné další i sdružené faktory. Do systému regulace krevního tlaku mohou zasahovat psychické vlivy, podněty z okolí, endokrinologická onemocnění, přetížení, choroby ledvin, cévní anomálie, srdeční vady aj., ani zde nelze léčit bez ohledu na celkový zdravotní stav pacienta.

Nefarmalogická terapie

je založena hlavně na spolupráci pacienta s lékařem a spočívá především ve změně životního stylu, počínaje změnou skladby jídelníčku, redukce hmotnosti, zvýšením pohybu, snížením stresu a nekouřením.

Farmakologická terapie

spadá do rukou jak praktického lékaře, tak kardiologa či internisty.

Alternativní terapie

Následuje seznam prostředků, které nemocný může sám používat k úpravě vysokého krevního tlaku:

Česnek - Allium sativum - snižuje krevní tlak i hladinu cholesterolu v krvi. Vhodné je denně požívat 900 - 1200 mg čerstvého česneku nebo lehce povařeného ve 2 dávkách. V současné době se již vyrábějí i česnekové kapsle.

Plोstičník větevnatý - Cimicifuga racemosa - používat 250 mg prášku z kořene 2x denně.

Olivovník evropský - Olea europea - má koronárně dilatační i spasmolytické účinky, reguluje srdeční rytmus. 40 g listů slouží k výrobě nálevu.

Hloh - Crataegus různé druhy - výtažek rozšiřuje cévy a tím klesá krevní tlak. Vhodné podávání ve formě čaje a to v množství 2 šálky denně.

Ibišek rozelový - Hibiscus sabdariffa - používá se extrakt z květů ibišku s dobrým efektem.

Pureárie laločnatá - kudzu - Pueraria lobata - používá se ve formě čaje 8 lžiček kořene pureárie. Dochází k významnému poklesu krevního tlaku. Současně látka puerarin působí jako antioxidant 100 x více než vitamin E.

Cibule kuchyňská - Allium cepa - k poklesu krevního tlaku by bylo potřeba zkonsumovat velké množství cibule (až 3x tolik, kolik vážíte), aby byl efekt patrný. Nicméně je dobré cibuli zpestřit jídelníček.

Lilek rajče - *Solanum lycopersicum* - rajčata obsahují velké množství kyseliny gama-aminomáselné GABA, které snižuje krevní tlak.

Brukev zelná – brokolice - *Brassica oleracea* - rovněž snižuje krevní tlak.

Mrkev obecná - *Daucus carota* - obsahuje osm sloučenin, které snižují krevní tlak.

Celer - *Apium sativum* - ke snížení krevního tlaku stačí pozřít 4 řapíky celeru.

Šrucha zelná (portulák) - *Portulaca oleracea* - a další potraviny obsahující hořčík, který je obsažen v listové zelenině, v luštěninách, v celozrnných potravinách. Vhodná denní dávka hořčíku je 400 mg denně.

Šafrán setý - *Crocus sativus* - obsahuje krocetin, který má projektivní účinek na srdce.

Kozlík lékařský - *Valeriana officinalis* - obsahuje kyselinu valerianovou, která zabraňuje rozkladu GABA. Tím se zajistí vyšší obsah GABA a tím nižší krevní tlak. Současně působí jako sedativum a tím se snižuje také krevní tlak.

Různé druhy koření - fenykl, dobromysl (oregano), černý pepř, bazalka, estragon - pomáhají snižovat krevní tlak.

Nakonec přidáváme recept na čaj ke snižování vysokého krevního tlaku:

Řebříček 20 g

Truskavec 20 g

Třezalka 15 g

Hloh 15 g

Přeslička 15 g

Čekanka 15 g

Jmelí 15 g

Kozlík 15 g

Máta 15 g

Divizna 7 g

Heřmánek 7 g

7 – 10 gramů bylinek vhodíte do 300 g studené vody, necháte přejít varem, nevařit, 20 min. louhovat. Užívat 2x denně ráno a večer před jídlem jednu hodinu.

Použitá literatura:

Reader Digest Výběr: Rostlinná medicína, Praha 2003.

James A. Duke: Zelená lékárna ASTRON studio CZ. a. s. Praha 2006.

Reader Digest Výběr: Léčíme s přírodou, Praha 2001.

Pavel Klener at al.: Vnitřní lékařství, Galén Praha a Univerzita Praha 1999.

Učební texty ze zdravotvědy České psychoenergetické společnosti.

MUDR. Iva Potměšilová

CUKROVKA (DIABETES MELLITUS)

Slinivka břišní, lat. pancreas byla známa již ve 2. st. před našim letopočtem. Římský císař Claudius Galenus ji pojmenoval „pankreas“. Jde o složeninu z řeckých slov „pan = všechn“ a „kreas = maso“.

Již v 16. st. našeho letopočtu byla anatomicky popsána Vesaliem. V roce 1642 Němec Wirsung popsal vývodný systém slinivky a vývod slinivky nese dodnes jeho jméno. O funkci samotné slinivky břišní a o jejím významu byly podány důkazy až v 19. st. našeho leto-

počtu, na kterých se významně podílel i český lékař Jan Evangelista Purkyně. Ten prokázal, že sekret slinivky břišní má schopnost emulgovat tuky a štěpit škrob s bílkovinami. Objasnil tím exokrinní funkci tzn. zevně vylučovací. Později roku 1869 jej doplnil Langerhanse popisem buněk slinivky břišní, které se podílejí na tvorbě a vylučování inzulínu, který však byl objeven až v roce 1920 - 21 Bantingem a Bestem.

Slinivka břišní je těsně spjata s celým procesem trávení a zároveň je největší sekreční žlázou organismu, je to tedy „kombinovaný orgán“, protože kromě úlohy při trávení a vylučování velmi aktivního sekretu trávicího, prakticky pro všechny složky potravy, patří slinivka břišní i k endokrinnímu systému. Slinivka břišní, a pouze ona, produkuje v ostrůvkách speciálních buněk životně důležitý inzulín, a okamžitě ho předává do krve. Slinivka břišní tedy má část exkretorickou, ve které se tvoří a vylučují trávicí fermenty, a část endokrinní (inkretorickou) – Langerhansovy ostrůvky, syntetizující inzulín a glukagon. Oba hormony neodcházejí společně s pankreatickou šťávou do střeva, nýbrž jsou bez vývodů vylučovány přímo do krve.

STAVBA A STRUKTURA

Slinivka břišní (pankreas) je podlouhlá žláza, jejíž přední část vyplňuje ohbí dvanáctníku. Leží v nadbříšku, bezprostředně pod bránicí a naléhá na zadní stěnu břišní. Podél celé žlázy probíhá vývod, ve kterém se sbírá sekret z nesčetných žlázových lalůčků a jedním, někdy dvěma vývody ústí do dvanáctníku.

V pravidelně uspořádané žlázové tkáni, která se podobá tkáni slinných žláz, jsou rozptýleny skupiny odlišně tvarovaných a uspořádaných buněk, již zmíněné ostrůvky. Podle svého objevitele se nazývají Langerhansovy. Skládají se z několika typů buněk. Tzv. A-buňky vylučují glukagon, B-buňky inzulín. Oba hormony protikladně ovlivňují hladinu krevního cukru a získávání energie z glukózy.

FUNKCE

Exokrinní část slinivky břišní produkuje vysoce účinnou trávicí šťávu, která dokonce může nahradit všechny ostatní střevní sekrety. Denně se jí vyloučí přibližně 1,5 litru. Pankreatické enzymy štěpí škrob, bílkoviny a podílejí se i na trávení tuků. Pankreas svými sekrety aktivuje i ostatní trávicí šťávy, spolupůsobí ve složitém mechanismu zpětných vazeb, je jakýmsi kormidelníkem celé této komplexní regulace.

B-buňky (také beta-buňky) Langerhansových ostrůvků, které jsou rozptýleny po celém pankreatu, řídí pomocí hormonu inzulínu získávání energie z krevního cukru, glukózy. Inzulín je jediným hormonem, který snižuje hladinu krevního cukru a podporuje využití glukózy v buňkách. Ostatní hormony těla, včetně glukagonu, zvyšují hladinu krevního cukru a uvolňují glukózu ze zásobních forem (např. glykogenu).

Vliv inzulínu má zásadní význam pro správnou látkovou přeměnu. Příliš velký pokles hladiny krevního cukru vyvolá v organismu alarmující reakce, tzv. hypoglykemický šok, projevující se svalovými křečemi. Příliš vysoká hladina krevního cukru má také vážné důsledky. Celý organismus ochabne, pacient ztrácí vědomí (kóma), v krvi se objevují atypické produkty látkové přeměny.

Slinivka břišní je stejně jako žaludek chráněna zvláštními obrannými buňkami proti samonatravení vysoce aktivním trávicím sekretem. Dalším ochranným mechanismem je skutečnost, že se vylučují neaktivní předstupně fermentů, které se aktivují až ve střevě. Pokud však při městnání nebo neobvyklé sekreci (např. po velmi tučném jídle) proniknou trávicí sekrety do vývodů slinivky břišní, dojde k samonatravení, které může mít velmi těžké následky. Z

natrávených lalůčků se jako řetězovou reakcí uvolňuje další množství trávicího sekretu, který poškozuje další tkáň. Tak může pankreas „strávit sám sebe“ (akutní nekróza pankreatu), pokud se postiženému nedostane okamžitě lékařské pomoci, nastává akutní ohrožení života. Nutná je absolutní hladovka.

NEMOCE SLINIVKY

Chronická pankreatitida - (zánět slinivky břišní)

Slabé známky samonatravení se vyskytují i při akutním zánětu slinivky břišní (doprovází-li např. zánět žlučníku). Chronickou pankreatitidu lze však klinicky poznat jen velmi těžko. Opakovanou destrukcí drobných okrsků buněk, nebo při dlouhotrvajících zánětech tkáň zaniká, nevzniká plnohodnotný sekret, nebo se vylučuje v nedostatečném množství. Následkem jsou velmi neurčité poruchy trávení, nesnášenlivost některých potravin, úbytek váhy apod. Při chronických zánětech se může stát, že takřka veškerá tkáň slinivky břišní se přemění na vazivo a je nahrazena tukovou tkání. Nádory v oblasti pankreatu lze operovat tak, že se napadená část orgánu odejme. Zbývající část většinou funkčně postačuje. Lze dokonce odejmout i celou žlázu, pak se ovšem musí pravidelně dodávat jak trávicí fermenty, tak i inzulín.

Diabetes mellitus (úplavice cukrová - cukrovka)

Cukrovka je nejčastější civilizační onemocnění a patří k nejdůležitějším endokrinním poruchám. Je příčinně spjata se slinivkou břišní.

Mnohem častější než poruchy exokrinní sekrece slinivky břišní jsou poruchy regulace tvorby inzulínu. Může se jednat o příliš nízkou sekreci, příliš silné působení antagonistického hormonu, syntézu nedostatečně účinného hormonu nebo změnu citlivosti tkáně, což všechno vede ke stejným projevům, k příznakům cukrovky. Když hladina krevního cukru, který se jako transportní forma energie dá vždy prokázat, překročila kritickou hranici a cukr se objevuje v moči (glykosurie - cukr v moči), tím se narušuje metabolická rovnováha. Přítomnost cukru v moči podmiňuje intenzivnější vylučování tekutiny a tím se zesiluje pocit žízně. Ztrátou cukru ledvinami uniká organismu důležitý nositel energie (následkem je hubnutí).

Pokud je příjem sacharidů vysoký, pak inzulín, který má organismus k dispozici, nestačí k jejich zhodnocení. Hladina cukru se neustále zvyšuje až po kritickou hodnotu. Potom dojde k metabolickému rozvratu (kómatu).

Při patologickém metabolismu mohou později nastat cévní a nervové komplikace. Rané formy a lehké případy diabetu se ovšem neprojevují typickými potížemi. Proto má zvláštní význam cílené vyhledávání pacientů v raném stádiu (např. pomocí detekčních papírků). U raných forem stačí dodržovat dietu s nízkým obsahem cukru. Cukrovka se může projevit i u mladých lidí (juvenilní diabetes).

Nedostatečné vylučování, nebo nedostatečný účinek inzulínu se promítá do metabolismu cukrů (sacharidů) a do metabolismu bílkovin (proteinů), což se projevuje hubnutím a tělesným chátráním. Jindy zasahuje do metabolismu tuků (lipidů).

Struktura lidského inzulínu je velmi podobná struktuře vepřového a hovězího inzulínu.

Rozlišují se dva typy cukrovky.

První typ je charakterizován absolutním nedostatkem inzulínu. Dochází k tomu v důsledku pomalu probíhající destrukce B-buněk slinivky břišní autoimunně vzniklým zánětem – tzv. inzulinitidy. Důsledkem destrukce je posléze neexistence B-buněk produkujících inzulín. Klasicky je to především one-

mocnění dospívajících dětí a mladých dospělých s maximem výskytu mezi 12. - 15. rokem věku.

Druhý typ je charakterizován snížením počtem receptorů, což vede k soustavné hyperinzulinémii (zvýšená hladina inzulínu v krvi) a tím k inzulinové odolnosti. Tím pádem je inzulín biologicky neaktivní a vzniká tedy relativní deficit inzulínu (i při vyšších koncentracích cirkulujícího inzulínu). Hyperglykémie je pak výrazem nedostatku účinného inzulínu.

První typ se projevuje absolutním nedostatkem inzulínu, tím vážně přesun glukózy do buněk hladkých svalů, jater, tukové tkáně a dochází k častému močení, což vede ke ztrátě mezibuněčné tekutiny. Tím dochází k dehydrataci (odvodnění) organismu - ke snížení kožního turgoru (napětí), k suchosti sliznic jazyka a dutiny ústní apod. Větší ztráta mezibuněčné tekutiny vede ke snížení krevního tlaku, v extrémních situacích může dojít až k šokovému stavu se sníženou funkcí ledvin a tím i zástavě produkce moči. Současně je zvýšena koncentrace glukagonu. Ta vede k tvorbě ketolátek, které jsou poté vydechovány a jsou tudíž nosem pozorovatele cítit jako foetor acetoneus (dech je cítit po acetonu). Stupeň vědomí je různě snížen.

Druhý typ se projevuje nenápadně a dlouho skrytě. Projeví se chronickými příznaky únavou, hubnutím, mnohdy s častým močením a žízní, vzácně se může objevit neketoacidotické hyperglykemické koma.

TERAPIE

První typ.

Náhradní terapie inzulínem tak, aby se napodobilo vylučování inzulínu jako u zdravého jedince, tj. po podráždění potravou i během 24 hod. jako základní vylučování, tzv. bazální. Používají se buď krátkodobě působící inzulíny nebo dlouhodobě působící inzulín. V současnosti se inzulíny vyrábějí pomocí genové technologie napodobující zcela lidský. Nazývají se též humánní. Dříve se používaly inzulíny vyráběné extrakcí z hovězích a vepřových pankreatů. Pacient je sledován v odborné diabetologické ambulanci a obvodním lékařem

Druhý typ.

Protože pacienti jsou ohroženi předčasnými kardiovaskulárními komplikacemi (infarkt srdeční, špatné prokrvení srdečního svalu, mozková cévní příhoda, nedokrvění dolních končetin). Proto se terapie skládá: z léčby nefarmakologické - tzn. snížení rizikových faktorů, změnou životního stylu. Ve stravování - změnou složení a množství stravy - tzv. dieta 9A (175 g sacharidů = 6150 kJ = 1500 kcal), popř. dieta 9B (225 g sacharidů = 7400 kJ = 1800 kcal). Současně i omezení živočišných bílkovin = antisklerotická dieta, přičemž je nutný dostatečný přísun vlákniny v podobě zeleniny. Ovoce jen omezeně (obsahuje sacharidy). Solení nepřekročit nad 3g/den. Zvýšit fyzickou aktivitu. Proto je důležitá edukace (výchova) nemocného.

LÉČBA FARMAKOLOGICKÁ

Používáme tzv. perorální antidiabetika (PAD), které rozlišujeme do tří skupin

1. Deriváty sulfonylurey
2. Biguanidy
3. Inhibitory trávení škrobu.

1. Deriváty sulfonylurey

- zvyšují vylučování inzulínu
- snížení periferní odolnosti (resistence) na inzulín, rozdělujeme je do dvou generací.

2. Biguanidy

- snižují vstřebávání sacharidů v tenkém střevě
- snižují jaterní glukoneogenezi
- snižují periferní inzulínovou (odolnost) resistenci, zvl. v kosterním svalu

3. Inhibitory trávení škrobu

Škrob je rostlinný rezervní polysacharid, obsažený zejména v semenech (obiloviny) a hlízách (brambory). Inhibitor snižuje vstřebávání sacharidů, ale jsou zde vedlejší nepříjemné účinky – meteorismus (plynatost) případně průjem.

Základní sekrece inzulínu u DM II typu je často zvýšena a těžce porušena zejména první fáze inzulínové sekrece po jídle (postprandiálně). Proto se podávají malé dávky krátce působícího inzulínu před jídlem.

Existuje i gestační DM – vzniká v průběhu těhotenství. Nejčastěji se objevuje mezi 24 až 28 týdnem, podobá se DM II typu a většinou po ukončení těhotenství mizí. Diagnóza se provádí orálním glukosotolerančním testem, terapie směřuje k normalizaci glykémie.

Sekundární DM provází další onemocnění jako nemoci žláz s vnitřní sekrecí, nemoci slinivky břišní a může být způsobena podáním některých léků nebo toxických látek.

ZDRAVOTNÍ KOMPLIKACE PŘI CUKROVCE

- metabolické – spojené se zhoršením choroby – kóma (kdy pacient ztrácí vědomí)
- oční změny na cévách sítnice s následným vznikem až slepoty
- polyneuropatie (poškození periferních nervů), kdy dochází ke snížení kožní citlivosti a tím dochází ke zranění se špatnou hojivostí
- diabetická noha - zahrnuje poškození periferních nervů, změny cév makrovaskulárního i mikrovaskulárního charakteru. Změny vedou k otlakům, vředům, gangréně nohy
- zažívacího traktu - jako poruchy pasáže jícnem, zpomalení vyprazdňování žaludku, zhoršená funkce žlučníku, poruchy střevní pasáže, ztukovatění jater - což může vést k cirhóze jater

ALTERNATIVNÍ TERAPIE

Skořice - nedávné studie na zvířatech prokázaly, že skořice má velkou schopnost udržovat stabilní hladinu cukru v krvi. To je dobrá zpráva pro diabetiky, jejichž problém spočívá právě v neschopnosti vytvářet si dostatek vlastního inzulínu. Tady by mohla pomoci už čtvrtina kávové lžičky skořice denně. Jejím působením se pak odvíjí i prevence onemocnění věcných tepen a vysokého krevního tlaku.

Bobkový list *Laurus nobilis*

používají se listy stromu, které pomáhají tělu lépe využívat inzulín. Přidávají se až dvě špetky (0.5 g) do konvice s černým čajem a nechat deset minut luhovat nebo přidat do polévek.

Pískavice řecké seno *Trigonella foenum-graecum*

s vyšším obsahem slizu. Dále obsahují kumariny a deriváty kyseliny nikotinové. Používají se semena, která se rozdrtí a přidají se do potravy. Nevhodné je podávat dětem před ukončením puberty pro vysoký obsah steroidů.

Cibule kuchyňská *Allium cepa*

především slupky jsou zdrojem kvercetinu, který oddaluje onemocnění očí jako důsledek působení cukrovky.

Fazol *Phaseolus* různé druhy

zpomaluje po jídle zvýšení hladiny cukru v krvi a také pozdější snížení, tzn. udržuje stálou hladinu cukru na požadované úrovni

Momordika *Momordia charantia*

jinak také „hořká okurka“ rovněž reguluje hladinu cukru v krvi. V množství 5g (dvě lžičky) prášku sníží hladinu cukru v krvi až o 54 %. Případně ji požívat jako přílohu A.

Česnek kuchyňský *Allium sativum*

reguluje hladinu cukru v krvi. Vhodné je požívat potravu bohatou česnekem - nejlepe čerstvý či jen lehce povařený

Makadamie *Macadamia* různé druhy

oříšky obsahující 59 % nenasycených mastných kyselin. Slouží k náhradě sacharidů ve stravě diabetiků.

Proskurník lékařský *Althea officinalis*

obsahuje pektin, který snižuje hladinu cukru v krvi.

Podzemnice olejná *Arachis hypogaea*

snižují hladinu cukru v krvi. Jejich nevýhodou je obsah tuku, takže jejich konzumaci je vhodné korigovat, ale občas si je dopřát můžeme.

Čajovník čínský *Camellia sinensis*

čaj má výrazné protidiabetické účinky a lze do něj přidávat další rostliny.

Gymnema lesní *Gymnema sylvestre*

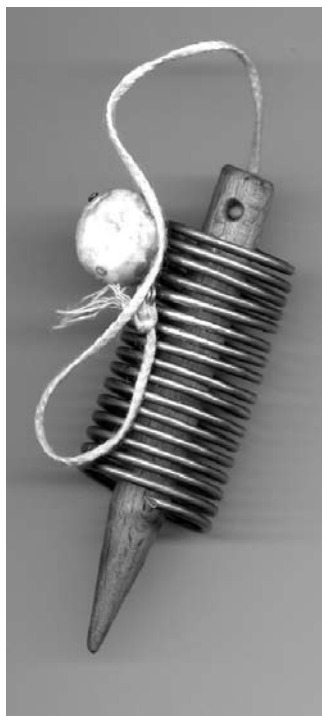
ve formě čaje zvyšuje tvorbu inzulínu. Možná ve slinivce zvyšuje množství buněk, které produkují inzulín.

MUDr. Iva Potměšilová

Použitá literatura: viz předchozí článek

KOMORNÍ TELESTEZIE

Použití nástrojů

Tato část je skutečně dalším volným pokračováním „Komorní telestetizace“ ze zpravodaje II/2008. Zabývá se od hledání vody poněkud odlehlými problémy. Kyvadlo bylo použito pro hledání minulosti v oddíle „Prekognice a prerokognice“, kde podávají autoři schematický návod, jak se dostat pomocí souborů otázek za určitých daných podmínek k informacím v informačních polích. Tím jim tedy nástroj umožní „cestování v čase“.

Druhý oddíl „Čas myšlení“ je věnován myšlení a dějům kolem něj. Nástroj sloužil ponejvíc k odsouhlasení napsaného. Získání skutečného mentálního času v úvodu by bez kyvadla bylo téměř neproveditelné - který úředník přizná zaměstnavateli, že myslí jen pár desítek minut denně z doby strávené u kancelářského stolu.

K první části „Komorní telestetizace“ byl silný ohlas a vynutil si některé dodatky. Protože nedodržení podmínek při práci s dodatky, nebo chybným výkladem výsledků je možné lidem uškodit, odpovíme na případné dotazy osobně jednotlivcům nebo malým skupinám. Případný kontakt sjednávejte přes předsedu ČEPES ing. Bažanta.

Častým dotazem je otázka, proč ČEPES používá pro proutkaření název telestetizace a ne radiestetizace, jak je běžné. Název telestetizace je poplatný vzniku a zaměření ČEPES. Pokud zájemci o proutkaření, budou proutkaření říkat proutkaření a ne telestetizace, nic se na jejich práci nezmění. Vyhnou se tak jen případné vazbě na odkaz tvůrců PEL a ČEPES.

PREKOGNICE A PREROKOGNICE

Předem bych rád poukázal, že v následujícím návodu na činnost je to stále vrácení se někam. Z místa operátora mentálně odcházíme a zase se vracíme a to stále stejně, dokud nám nedojdou otázky. Přimlouval bych se za používání názvu Návraty pro daný postup, namísto prekognice a prerokognice.

Heslo prekognice obsahuje Akademický slovník cizích slov, vydání Academia Praha 2001, kde pod heslem uvádí: prekognice psych. - předvídaní, poznávání dějů budoucích.

Mělo by se vědět, že prekognice (dívání se do budoucna) a prerokognice (dívání se zpátky) je způsob získávání informací z informačního pole (IP) pomocí mentálních dotazů přes lidské vědomí, které informaci zpracuje do zatímte definitivní podoby. Je třeba vědět, že informaci z IP přijímá mozková kůra a práce mozku převede informaci do srozumitelné podoby pro člověka. Nástroje zde slouží k zveřejnění hledaného jevu a musí svými vlastnostmi odpovídat tomu, co hledáme.

Je falešná představa, že je jakési univerzální kyvadlo. Nástroje pro Návraty jsou energeticky rozděleny na tři kategorie:

1. Kyvadla z jednoho kusu materiálu neupraveného nebo vyřezávaná, soustružená, litá
2. Kyvadla využívající dvou spolupracujících materiálů
3. Kyvadla přijímající jen určité druhy záření v určité kvalitě

Pamatujte si, že chtění něco vědět není rozhodujícím podnětem se něco dozvědět, ale rozhodují o tom energie přístupu operátora a možnost využití odpovědi.

Důležitá je pro příjemce informace jeho vlastní energie, jež musí odpovídat přijímané energii a tím se řídí důležitost nebo velikost toho, co se člověk může dovědět. Jsou to tzv. přístupové energie, nebo zkráceně přístupy.

Je obor, který je podobný prekognici a prerokognici, je dobře funkční, bývá nazýván „pamětí věcí“. Jev je známý z proutkařiny, kdy se nám na mentální dotaz ozývá věc, která už dávno není v místě, kde se ozývá. Věc zanechala v místě informační otisk, který lidé nedokáží vymazat. Snad jen překrýt. Pokud se nám paměť věcí zdá zajímavá, můžeme se jí věnovat při dodržení stejných podmínek jako u klasické prekognice. S pamětí věcí pracoval úspěšně vinohradský lékař MUDr. J. T. a jiní.

Dotazy v seznamu dotazů na otázky, jež nás zajímají a které použijeme jako mentální dotazy nemají být komplikované. Je lepší připravit větší množství jednoduchých otázek.

Než vůbec začneme uvažovat o tom, že se vypravíme mentálně do nám neznámých světů, vyhledáme odpověď na dotaz, jestli tam smíme a kolik odtamtud si můžeme odnést informací.

Potom uvážíme, jak přinesené informace použijeme.

Proto, abychom se dostali tam, kam chceme, musíme splnit několik podmínek:

- Máme důvod se vypravit do mentálně přístupných prostorů?
- Máme jasno, kam chceme?
- Máme jasno, co chceme vědět?

Pokud dokážeme odpovědět souhlasně na předchozí otázky, pak je další krok tento:

- Zjistíme nám přístupný čas do přítomna a do budoucna.
- Zjistíme čas přístupnosti odpovědi.
- Vypracujeme seznam otázek a očíslováme je.
- Zjistíme, které odpovědi smíme použít jen pro svou potřebu.
- Zjistíme, které odpovědi smíme zveřejnit.

Výsledek práce je tedy daný velikostí energie pro příjem informací, stavem mozkové kůry, stavem mozku. Při převodu informace do psané nebo mluvené podoby člověk používá své vědomí a porovnává získané informace s věděním.

Pokud přijímající člověk dokáže neuplatnit své vědění a pracuje jen s informacemi IP, dostane výsledek, který je hodnotný a často překvapující.

Po ukončení spojení a zpracování informace se vždy dotazujeme, nakolik procent jsme dokázali předanou informaci pravdivě zpracovat – hraniční hodnota je 99 %. Informace při nižší hodnotě pravdivosti nemívá cenu.

Pozor na vstup podvědomí, jež nás udržuje v „pohodě“ tím, že nám nedovolí uplatnit myšlení. Mimo dobu učení je člověk vždy držen ve vazbě na podvědomé vědění a emoce, daleko od chuti myslet, tj. používat mozek.

Prekognici se mohou celkem bez omezení věnovat lidé, kteří nejsou schopni použít získané informace proti lidem a Kosmu. Lidé, kteří své takto získané vědění využívají proti ostatním lidem, nemají velké trvání. Používáním Návratů může být narušován chod společnosti přinášením nových poznatků, jež v důsledku znamenají porušování vžitých tradic.

Nálezy v jiných časových intervalech, než je čas jejich vyhledavatelů, podléhají pravidelně času, ze kterého byly vzaty. Pro současnost se musí upravit. Požádáme Prostor o časovou korekci.

Při mentálním zkoumání předloženého textu cizího nebo vlastního, než text zavrhneme, nebo přijmeme, text zhodnotíme pomocí nástroje. V první řadě se ptejte, na kolik procent text odpovídá pravdě.

Výsledky našeho šetření, které jsou nižší, než 99 % pravdivosti, mohou být z nějakého důvodu chybné.

Pokud vám při opětovném dotazu nad částí textu vyjde pravdivost na 80 % a vyšší, je vhodné se textem zabývat, protože text může obsahovat použitelné části, překryté nepoužitelnou informací.

Ve zkoumaném textu vyhledáme části, které jsou pravdivější na 80 % a víc a označíme je pro další práci. Zvlášť označíme části zkoumaného textu se 100 % pravdivosti.

U části textu s nízkou pravdivostí chtějme získat informaci, proč je pravdivost textu nízká, opět mentálním dotazem. Poměrně často se nám dostane odpovědi: Nesmíš vědět.

Nízká pravdivost textu není vždy zaviněna člověkem, který převáděl informace do textové podoby. Téměř každé dění a každá věc mají svou skrytou stránku, ke které se člověk nedostane bez zvláštního dovolení nebo se k ní nedostane vůbec.

Tímto způsobem je možné vyzkoušet „staré pravdy“ a chtít vědět, proč byly lidem vnucovány.

Pokud operátor nezíská informace v podobě, která by pro něj byla srozumitelná, je možné nabízet své nápady kyvadlu k řešení tak dlouho, dokud je kyvadlo neodsouhlasí jako pravdu.

Lidé mají schopnost pravdu vycítit jako pocit tělesný nebo mentální. Pravdu také poznají podle chování částí svého těla. Např.: podle tepu, podle pocitu neklidu, podle pocitu v zádech.

Snadným způsobem komunikace s IP je používání trvalého systému vypracovaných standardních

otázek a některého ze způsobů psaní. A ze způsobů psaní je nejčastější vnímání textu jako slov, nebo vyhledávání písmen pomocí tabulky a nástroje.

Prekognice a prerokognice není oborem jen těch, kteří umí psát. Je možné si připravit možné odpovědi a chtít na nástroji procentní odpověď a pak posoudit možnosti děje podle tabulky „Schopnost provést akci“, z článku Komorní telestezie.

Lidé, kteří pracují s kyvadlem pravidelně, mají možnost využívat energii Vesmíru bez svého chtění. Měli by lidé vědět, že používání kyvadla na využívání energie Vesmíru bez souhlasu Prostoru je nezdravé.

ČAS MYŠLENÍ

Než si začneme povídat, co je mentální čas, co si autoři pod názvem představují, je dobré si předem ujasnit, jak přišlo do vědění to, co autoři uvádí. Část textu je získána mentálními dotazy, část textu je získána měřením a další text je výsledkem běžné lidské práce. Nepředstavujeme si, že předložený text je ucelené dílo, tím méně, že řeší něco podstatného, je jen informací. Vzhledem k původu uváděných dat, používejte článek jako předpoklad možného faktu. Článek vznikl jako soukromý názor na problém mentálního času.

MENTÁLNÍ ČAS

Mentální čas je čas, ve kterém probíhají mentální pochody (práce mozku) vyvolané lidmi. Pamatujme si, že když mozek dostane příkaz k práci, neběží mentální čas rovnoměrně. V době vydání příkazu je čas nulový, pak se zrychluje do maxima a pak opět klesá na nulovou hodnotu. Celková doba je měřitelná v lidském čase, ale práce v mentálním čase je nesoustavná, protože je dělená v energetických blocích. Při naplnění každého bloku energií se posune mentální čas. Nikdy průběh mentálního času není souvislý.

Pro osvětlení uvedeného dávám příklad vyřizování žádosti na úřadě. Pracovním krokům při vyřizování žádosti přiřkneme funkci energetických bloků. Lidský čas je lidmi vykázaný čas využitý pro vyřizování žádosti. Protože nemůžeme sledovat úředníka přímo při práci, použijeme mentálního dotazu a zjistíme, že mentální čas věnovaný práci na žádosti je nepoměrně kratší, než vykázaný lidský čas.

Je dobré vědět, že v textu uváděné hodnoty je možné zjistit i měřením času na pracovišti.

Čas podání žádosti do vyřízení žádosti na úřadě se dělí na pět energetických bloků:

	Energetický blok	Lidský čas	Mentální čas
1.	Podání	1 den	1 hodina
2.	Poznání problému	9 dní	7 hodin
3.	Nalezení řešení	4 dny	1 hodina
4.	Zvážení důvodu žádost vyřídit	6 dní	14 hodin
5.	Vyřídit žádost	1 den	1 hodina
	Celkem	21 dní	

Lidský čas ubíhá ve dnech a čas myšlení v mentálních jednotkách. Je dobré vědět, že člověk v dobré kondici myslí denně průměrně cca 9 hodin tj. 9 mentálních jednotek. Z toho lze odvodit, že jeden den je 24 mentálních jednotek. Mentální jednotky ubíhají nestejnou rychlostí, i když čas běží stejně rychle, protože mozek nepracuje stále stejně intenzivně a aby uběhla jednotka, musí se naplnit energetický blok.

Mentální čas, o kterém se mluví v tomto článku, odpovídá, nebo může odpovídat obecnému pojmu mentálního času, protože nebyly stanoveny žádné podmínky pro jeho vznik.

Ke sledování dějů v mentálním čase je třeba použít vědění o energiích vlastního organismu, které je možné měřit oficiálními přístroji. Dále v textu budou vždy před energiemi uváděny římské číslice, jež mají dále v textu upozorňovat, že stále jde o energii stejného původu.

Energie vyzařované při práci organismu jsou čtyři:

1. První energie je energií vyzařovanou teplem organismu do chladného prostoru.
2. Druhá energie je energií vyzařovanou mozkem při jeho normální činnosti.
3. Třetí energie je energií vyzářenou nervovou soustavou organismu.
4. Čtvrtá energie je energií vyzářenou mozkem při myšlení.

Je dobré znát původ energií, o kterých se mluví. Pro obsah článku mají význam pouze třetí a čtvrtá energie.

1. Má původ ve spalovacích procesech organismu.
2. Má původ v používání tepelné energie rozvodem krve.
3. Je energií vyzařovanou nervovou soustavou a její původ je v reakci organismu na vyvolaný vjem, tj. myšlení. Využívá tepelné energie, které mění frekvenci a délku vlny.
4. Vyzařuje produkty vznikající myšlením mozku. Z reakce mentionů a psychonů.

Všechny čtyři uvedené energie, vyživají lidé k tzv. výzkumu – sledování funkce organismu, vyhledávání nových poznání, využívají je ke vzájemnému ovlivňování a ke svému ničení.

1. Termická energie prozrazuje lidem místo pobytu jiného člověka.
2. Mozkovou energii je možné detekovat přístroji v terénu a slouží k vyhledávání jedinců, kteří mohou využívat svůj mozek.
3. Energie slouží lidem k indikaci organismu, který je v aktivním stavu.
4. Energie charakterizuje člověka, který používá mozek k myšlení.

Energetickým výsledkem práce nervové soustavy a mozku jsou dva druhy záření. Pro záření budeme dál využívat již vžitého termínu mentionové a psychonové záření nebo mentionové a psychonové částice. Částice nebo záření navzdory jejich kriti-

kům jsou funkční, jinak by nebyla možná komunikace mezi živými tvory. Mentiony a psychony jsou využitelné pro chtění dát Zemi moderní postupy ve všech oborech. Mentiony a psychony jsou energie, které vyhledáváme při prekognici a prerekognici. Musíme vědět, že nesmíme ničit žádné vědění, které vzniklo. A také, aby nebylo využíváno k ničení lidí. Takže máme:

MENTIONY – latentní energie vyzařovaná nervovou soustavou

PSYCHONY – polarizovaná energie vytvořená mozkem při jeho práci

PSYCHONY

Psychon je částice, která je energetickým kvantem vysílaným pouze myslícím mozkem. Na intenzitě psychonového pole okolo mozku lze určit stupeň vývoje mozku. Tato skutečnost je důvodem zájmu mocenských komplexů o lidské myšlení. Myslicímu člověku, který není ochotný přijímat předkládané pravdy, je těžké vládnout. Zájem o mentiony a psychony projevili i elitáři komunistických režimů a tak se pracovalo na mentionové teorii, i když se psychoenergetika považovala oficiálně za pavědu. Zvládnutí tohoto problému by totiž umožnilo centrální vládu Světa, bez rizika nepokojů kdekoli na Zemi.

Psychony jsou zdrojem vědění o práci mozku. Psychony produkuje myslící mozek podle intenzity jeho námahy při myšlení.

Jednotkou, která dává představu o intenzitě myšlení je velikost energie, kterou jmenuj psychonická a jednotkou psychonické energie je psychon.

Pro představu uvádíme:

- Člověk průměrně myslící, vyše za jednotku času 19 psych/sec.
- Člověk podprůměrně myslící, vyše za jednotku času 8 psych/sec.
- Člověk nadprůměrně myslící, vyše za jednotku času 32 psych/sec.

To však není všechno o energiích myšlení. Dobří odborníci s příbuznými zájmy při rozhovoru dokáží vyslat 51 psych/sec. a podprůměrný jedinec bavící se s kolegou o důležitých věcech vyše 1 psych/sec. (Vraťte se do Komorní telestezie ve zpravodaji II/2008, Informační pole a vědění).

MENTIONY

Mentiony jsou částice, které produkuje centrální nervová soustava myslícího člověka. Na rozdíl od psychonů nemají elektrickou polaritu. Je to neutrální energie, u které se dá těžko vystopovat její původ ve zdroji. Může to být záření nervů revmatického kolena stejně jako záření míšních nervů.

Detektory mentionového záření jsou součástí všech organismů na Zemi. Těch organismů, které považujeme za živé i těch zdánlivě neživých. Skála i člověk vnímají prostředí pomocí mentionů. Je doba, kdy detektory mentionového záření pracují u víc, než poloviny populace na Zemi.

Detektorem mentionového záření je vybaven každý člověk, ale je nestejně funkční. Při změnách,

keré přináší současná doba (lidský čas), pomalu dochází k tomu, že lidské detektory mentionového záření se stávají dobře funkční. V budoucnu by měl každý člověk vědět o druhém člověku všechno, co o něm potřebuje vědět, aniž by potřeboval nějaké dotazy. Už by pak nemělo být pravidlem, že nemyslicí lidé chtějí mít a mají tu největší moc.

Tato prognóza je stará statisíce let a statisíce let je hledán nástroj, jak myslící lidi odstraňovat z lidské společnosti a likvidovat je. Dříve při vyhledávání myslících posloužil kříž, udavači, pendl, dnes elektronické detektory a družice, i udavači. Lidé, kterým pracoval mozek podstatně lépe než ostatním, bývali a jsou dodnes pronásledováni a označováni jako démoni. Zajímavé je, že člověk s funkčním detektorem dokáže najít lidi s poškozeným zdravím a dokáže jim poškozené zdraví napravit.

MENTÁLNÍ ENERGIE

Mnoho lidí myslí, jen když se cítí ohroženi a chtějí hrozbě předejít. Myšlením vysílá mozek mentiony, které se psychoenergeticky projeví jako vložení u obmyšleného. Není to skutečný energostimulační generátor, ale projev působení částice je shodný. Pozměňuje informaci (energii) pro mozek. Síla vložení je daná silou myšlení (intenzitou). Účinek takto vytvořených generátorů je podobný jako účinek klasického ESG. Je to tím, že energie myšlení je přirozenější, než vkládání šemů do zdroje nosné energie. Myšlenka se dá vrátit tvůrci, ale šem musíš přeprogramovat nebo zničit.

Možný mechanismus působení mentionů může být tento:

Mentiony takto produkované mohou způsobovat buzení zvyšováním tlaku krve, jako součásti obranného reflexu organismu. Mentiony najdou k tobě cestu a začnou působit na Centrální mozkové řídicí centrum. Signál z mozkového centra zvýší krevní tlak a to tě vzbudí. Zrušit účinek můžeš odesláním mentionů mozku, který je vytvořil. Tím zrušíš cestu a nemusíš být dlouho vzhůru.

Další pro Zemi důležitou vlastností mentionů je, že mentiony jsou nosnou součástí morfického pole (např.: chytré sýkorky v Anglii, opice myjící si potravu). Teď se můžeme ptát, kdo popírá existenci mentionů a proč.

Pro zjištění času myšlení se ptejte na čas počátku myšlení a čas konce myšlení. Když nemůžete čas změřit, použijte mentální dotaz – od kdy do kdy pracoval mozek člověka XY. Takto zjištěný čas je mentálním časem.

MENTÁLNÍ ZRALOST ORGANISMU

Mentální čas občas uvažovaný v souvislosti s učení není skutečným mentálním časem. Je to čas, kdy lidský organismus přestane přijímat nové vědění a poprvé nahradí myšlení podvědomým věděním a emocemi. Od té doby se mozek snaží nemyslet.

Mentální zralost organismu je čas, kdy organismus zruší práci mozku – přestane se učit.

Člověk je mentálně zralý (dospělý) tehdy, podle lidských měřítek, když nedokáže přijmout jiné, další vědění.

PRŮZKUM ZÓN POZITIVNÍ ENERGIE HAVRANÍCH SKAL U NOVÉHO BORU

Konrád Brotz, leden 2009

1. Úvod

Již druhým rokem vyjíždím se svým přítelem chemikem na celodenní průzkumné práce v terénu v okolí České Lípy. Většinou spolupracujeme na průzkumu zón pozitivní energie, které zkoumám pomocí virgule. Přítel vyhledává možnosti průzkumu, zajišťuje automobilovou dopravu na lokality, pořizuje fotodokumentaci digitálním fotoaparátem na CD, zaměřuje směry zón pomocí kompasu, poskytuje mapy leteckého snímkování pro vyhodnocení výsledků a pomáhá s formátováním publikací s články o průzkumných pracích.

Dne 28.9.2008 jsme zkoumali na jeho návrh sochu Krista, vytesanou v pískovcové skále, blízce tři pískovcové skalky s pečlivě vytesanými křížky a Havraní skály 1,5 km východně od Nového Boru (obr. 1).

Kristus vytesaný ve skále

1,5 km východně od Nového Boru u severního okraje Radvance, na východním okraji lesa ve 4 m hlubokém zářezu bývalé cesty se nachází ve žluté pískovcové skále vytesaná socha Krista na kříži se třemi postavami o celkové výšce 3 m. Asi 1 m vlevo od sochy je ve svislé skále obdélníkový, půl metru hluboko ve skále vytesaný výklenek s vytesaným malým křížkem. Uprostřed vodorovné plochy je sklenička se svíčkou a kolem ní souměrný kruh o průměru 0,4 m z položených 10 cm velkých kamenů (foto 1).

Pomocí virgule jsem zjistil svislou zónu pozitivní energie, jejíž kontura má před skálou tvar půlkruhu o průměru 4 m. Na těchto zónách většinou nacházím zemskou a kosmickou energii. Intenzitu pozitivní energie zjišťuji velikostí úhlu otočení vodorovných částí L-drátů (virgule). Na celé ploše byla zjištěna intenzita zemské energie 40° a kosmické energie 10°.

V těchto zónách bývá téměř vždy jedna vertikální (svislá) přímka s velkou intenzitou pozitivní energie. Většinou mívá tvar kruhu o průměru 0,3 m, často to bývá bod a často také mívá tvar kruhu nebo elipsy o velikosti asi do 3 m. Zde byla nalezena vertikální přímka ve tvaru kruhu o průměru 0,4 m přesně na stejném velkém kruhu z položených kamenů. Byla zaznamenána obvyklá intenzita vertikální přímky 360°. Vertikální přímka nebyla nalezena uprostřed kruhové zóny, ale 1 m od levého okraje zóny, takže zóna zasahuje ještě do sochy Krista.

Z vertikálních přímek většinou vychází jedna nebo více linií, nazvaných v Anglii v roce 1921 Watkinsenem „ley lines“. Tyto linie přenášejí mezi vertikálními přímkami

mi pozitivní energii a pravděpodobně i informace. Nejdelší linie ley, globální, mívají šířku 200 - 3000 m a na nich bývá více než 70 svislých ploch (pravděpodobně siločar). Největší hloubka konců svislých ploch pod zemským povrchem bývá 90 m a největší výška 150 m (1) rámečky.

Většinou jsem zjistil u linií ley šířku 0,4 m se čtyřmi svislými plochami. Méně se vyskytují linie široké 0,5 m s pěti svislými plochami a linie široké 0,3 m se třemi svislými plochami. Dosud jsem našel jen dvě linie široké 0,2 m se dvěma svislými plochami. Největší počet svislých ploch (80) jsem zjistil na linii ley široké 3,8 m u letohrádku Hvězda v Praze.

V půlkruhu vedle skály s výklenkem jsem vyhledával linii ley, ale bez výsledku. V zóně pozitivní energie jsme si všimli ve velkém ztrouchnivělém pařezu asi deseti starých pýchavek na ploše velké jen 15 cm. Houby většinou rostou na geopatogenních zónách. Malá plocha výskytu nasvědčovala tomu, že se jedná o křížení pásů globálních mříží. Přesně na ploše pýchavek bylo zjištěno křížení pásů Hartmannovy globální mříže (probíhají ve směrech S-J a Z-V) a pásu Curryho globální mříže ve směru SV-JZ (pásky probíhají ještě ve směru SZ-JV).

Před sochou Krista jsem našel pozitivní psychozónu (název zóny podle 2, str. 31) ve tvaru kruhu o průměru 2,2 m, která dosahovala 0,5 m před pískovcovou stěnu se sochou. Tyto zóny vznikají pravděpodobně převážně při modlení. Zónu jsem podrobně prozkoumal při soustředění pozornosti na výšky po 10 cm. Ve všech výškách jako obvykle byla na celé ploše zjištěna stejná intenzita zóny. Na zemském povrchu a ve výškách 1,8 m a 2,0 m nebyla zóna zjištěna, ve výšce 0,5 m byla zaznamenána intenzita 20°, ve výšce 0,9 m 30°, ve výškách 1,0 - 1,4 m 60° a ve výškách 1,5 - 1,7 m 360° (tab.). Tak velkou intenzitu jsem dosud nezaznamenal.

2. Pískovcový hřbet

Nedaleko od sochy Krista se v lese nachází pískovcový hřbet vysoký asi 4 m, dlouhý 50 m a protažený ve směru západ - východ (obr. 1 a 2). Na všech třech skalkách v západní části hřbetu jsou pečlivě vytesané křížky. Na východní skalce je tvar křížku 1, zakreslený v obr. 3 (foto 2). Delší část křížku směřuje k severu. Stejný křížek je na západní skalce orientován delší částí k západu. Na prostřední skalce je tvar křížku 2 protažený delší částí k východu (obr. 2).

Na všech třech skalkách jsem našel kruhové nebo eliptické zóny pozitivní energie o velikosti 2,0-2,8 m (obr. 2). Na všech zónách byla zjištěna intenzita zemské energie 50° a intenzita kosmické energie 20°. Vertikální přímky s intenzitou pozitivní energie 360° byly nalezeny na vytesaných křížích se stejnou velikostí. Vertikální přímka na prostřední skalce měla tvar elipsy, protažené shodně s křížem ve směru západ - východ.

Na vertikální přímce na prostřední skalce byla nalezena linie ley, široká 0,3 m se 3 svislými plochami směřující k východu a linie ley, široká 0,4 m se 4 svislými plochami směřující k západu přes prostředek západní skalky, ale u vertikální přímky na křížku na této skalce linie ley nebyla nalezena. Na vertikální přímce na východní skalce byla kromě linie se 3 svislými plochami nalezena linie ley široká 0,4 m se 4 svislými plochami, kterou jsem plynule sledoval přes celý pískovcový hřbet k východu. Linie ley skončila na vertikální přímce se stejnou intenzitou a velikostí kruhu, jako mají ostatní vertikální přímky. V jejím okolí byla nalezena kruhová zóna se stejnými intenzitami a velikostí, jako mají ostatní zóny. Směrem k východu

byla sledována linie ley široká 0,4 m se 4 svislými plochami (obr. 2).

Na východní skalce byla nalezena kruhová pozitivní psychozóna s průměrem asi 2 m. Střed této zóny byl asi 1 m od vytesaného křížku. Na zemském povrchu a ve výšce 2 m nebyla zóna zjištěna a ve výškách 0,5 m, 1,0 m a 1,5 m byla zaznamenána intenzita 20° (tab.). Škoda, že zóna kvůli malé intenzitě nebyla detailizována.

Na západní skalce byla totiž nalezena kruhová pozitivní psychozóna s průměrem 2 m a s podobnými hodnotami, ale s velmi velkou intenzitou 360° ve výškách 1,5 - 1,7 m (tab.). Nachází se na téměř stejné ploše jako kruhová zóna pozitivní energie.

Na západní skalku je přístup jen z východu a byla na ní zjištěna pozitivní psychozóna s velmi velkou intenzitou. Napadlo nás, jestli nebyla chráněna zónou negativní energie. Jan Kroča popisuje u rozbořené kaple v Mařenicích v knize 3 tuto jedinou lokalitu s negativními ochrannými zónami. Kolem tří navzájem blízkých výrazných zón pozitivní energie jsme potvrdili výskyt dost rozsáhlých ochranných zón negativní energie.

Mezi východní a prostřední skalkou jsem našel kruhovou ochrannou zónu negativní energie o průměru 6 m (foto 3). Na zemském povrchu a ve výšce 2,0 m nebyla zóna zjištěna. Ve výšce 0,5 m byla zaznamenána intenzita 20° a ve výškách 1,0 m a 1,5 m dost velká intenzita 110°. Pak jsem prozkoumal celý hřbet, ale další ochrannou zónu negativní energie jsem už nenalezl.

3. Havraní skály

Po cestě k severu a pak lesem k západu jsme došli na Havraní skály. Blízko nejvyšší pískovcové skály s bílým křížem na vrcholu jsem zjistil na pruhu skal o šířce asi 12 m ve směru přibližně západ - východ zónu zemské a kosmické pozitivní energie, obě s intenzitou 60° (obr. 1). Nejvyšší skála nebyla schůdná.

Ze stanoviště na skále jsem svým obvyklým způsobem ve směru na nejvyšší skálu vyhledával vertikální

přímku s velkou intenzitou pozitivní energie. Přitom se vstoje otáčím a při soustřeďování pozornosti dopředu virgule odpovídá na myšlené dotazy. Směrem na bílý kříž byla nalezena vertikální přímka s intenzitou 360° pozitivní energie. Uprostřed pruhu skal a v jeho směru byla nalezena linie ley široká 1,6 m se 13 svislými plochami a označena dvěma zelenými větvičkami (foto 4).

Později jsem se dočetl, že v r. 1829 nechal hrabě Karel Kinský vytesat schodiště ze západní strany na nejvyšší skálu, takže zóny se na ní budou moci dozkoumat (4).

Při sledování linie ley k východu jsme zjistili průběh linie přes 5 m dlouhé dva rovnoběžné zářezy ve skále navzájem 0,4 m vzdálené. Severní zářez je v délce 2 m na západním okraji rozvětven, takže vzdálenost zářezů je na okraji zářezů 0,5 m. Rozvětvení zářezu je dokumentováno barevným snímkem na CD. Zářezy procházejí prostředkem zjištěné linie ley, kterou jsme označili dvěma rezavými větvičkami. Zde byla změřena šířka linie 1,2 m a byl ověřen stejný počet svislých ploch 13. Na fotu 5 je patrný průběh zářezů prostředkem vyznačené linie ley a téměř zcela rovný průběh linie přes místo označené dvěma zelenými větvičkami na bílý kříž.

Zářezy ve skále tedy s největší pravděpodobností vyznačují dřívější průběh linie ley s menší šířkou i s rozšířením směrem k bílému kříži. Linii ley jsme sledovali k východu až k cestě, kde byla změřena šířka linie 0,9 m a ověřen stejný počet svislých ploch 13.

Při sledování všech typů lineárních zón i linií ley zrakem, pozoruji nepatrně světlejší odstín zóny v terénu proti okolí, takže poznám často i zakřivený průběh zóny v terénu (např. na hladině rybníku). Němec MUDr. E. Hartmann popisuje podobná a podrobnější zraková pozorování zón (5, str. 27).

V přehledném terénu jsem sledoval pravděpodobný průběh této linie ley na pískovcovou Perníkovou skálu ve vzdálenosti 700 m směrem k východu.

4. Závěr

Vytesaný malý křížek ve výklenku vedle sochy Krista a svíčka ve sklenici a v kruhu z kamenů naznačovaly, že se jedná o posvátné místo. Pozoruhodné je umístění svíčky a kruhu z kamenů přesně na vertikální přímce s velkou intenzitou pozitivní energie a že její velikost odpovídá velikosti kruhu z kamenů. V okolí České Lípy jsem se několikrát shodoval při umístění a velikosti zjištěné vertikální přímky s umístěním a velikostí kruhů z kamenů na ohništi nebo s umístěním a velikostí popelu ohniště nebo čerstvě vykopané jámy.

Socha Krista se celá nachází v poměrně malé zóně pozitivní energie díky tomu, že se vertikální přímka nenachází uprostřed zóny, což se vyskytuje dost často. Vytesání výklenku v pískovcové skále bylo dost pracné, ale jeho velikost je optimální pro vytvoření malé svatyně. K vytesání sochy Krista a výklenku bylo třeba znát přesnou polohu a velikost zóny pozitivní energie a vertikální přímky a poznatek, že nemění polohu, protože podle mé zkušenosti malá část zón je proměnlivá.

Zóna pozitivní energie před sochou na bývalé cestě je dostatečně velká k možnosti modlení nebo náboženské meditace. Od starousedlíka jsme se dozvěděli, že tudy v dávných dobách probíhala obchodní cesta. Umělecky vytesaná socha na cestě jistě upoutala pozornost mnoha lidí a při pobytu před sochou v zóně pozitivní energie byli duchovně energeticky posilováni.

Pozitivní psychozónu s neobyčejně velkou intenzitou pravděpodobně vytvořila osoba vstoje a výška její postavy byla v dřívějších dobách průměrná, dnes by byla podprůměrná. Velká intenzita zóny zřejmě svědčí o duchovní vyspělosti osoby.

Spodní část tvaru 1 křížku podle obr. 3 mi připomněla křížky řádu maltézských rytířů. Proto jsem si v knihovně půjčil dvě knihy o tomto řádu od ing. Jiřího Pořízky, který je v tomto řádu aktivně činný, ale žije mnoho let ve Švédsku. V knize 6 se zmiňuje kromě Prahy, panství ve Stříbře v jz. Čechách a obce u Jičína, odkud pocházel jeden představitel Českého velkopřevorství, jen ještě o pobytu jednoho člena řádu v letech 1898-1902 v Horní Libchavě a pobytu jiného člena řádu v roce 1942 na řádové faře ve Volfarticích.

Od současného soukromého majitele fary v Horní Libchavě jsem se dozvěděl, že řádu patřil zámek v Horní Libchavě, který byl řádu po 1. světové válce československým státem vyvlastněn, a fary s kostely ve Volfarticích, v Horní Libchavě, ve Slunečné a ve Skalici mezi Českou Lípou a Novým Borem. Dnes už sídlí členové řádu jen v Praze. Skalice je vzdálená od zkoumaných lokalit 5 km a nejvzdálenější Volfartice 10 km. České velkopřevorství vzniklo už v roce 1156. V tak dlouhém období je aktivita příslušníků řádu ve zkoumaných lokalitách pravděpodobná.

Podle obr. 4 dekorace řádu nepoužívaly jen typický kříž řádu, ale i tvary běžného kříže a spodní část tvaru 1 křížku podle obr. 3 naznačuje na běžném kříži řádový kříž.

Pro pochopení různé orientace křížků vytesaných na skalkách je třeba si uvědomit, že u běžného kříže směřuje delší část dolů. To tedy znamená, že se máme u jednotlivých křížků postavit tak, aby delší část směřovala dolů. Pohled z prostřední skalky směrem k západu může znamenat, že linie ley z této skalky pokračuje k západu kolem vertikální přímky na západní skalce. Pohled ze západní skalky k východu může znamenat, že směrem na východ se nacházejí tři blízké zóny pozitivní energie s vertikálními přímkami. Pohled z východní skalky k jihu může znamenat směr na sochu Krista. Skutečné důvody k různému situování křížků znali zřejmě jen jejich tvůrci.

Polohu křížků však určili přesně na vertikální přímky, které se od doby vytvoření křížků zřejmě vůbec neposunuly. O stabilitě vertikálních přímek svědčí i jejich umístění uprostřed skalek. Vertikální přímka na západní skalce sice není

uprostřed skalky, ale prostředkem probíhá linie ley s pozitivní energií.

Za jeden a půl roku průzkumu kruhových nebo eliptických zón pozitivní energie s vertikálními přímkami jsem na téměř všech zkoumaných 30 skálách a vrcholcích kopců nebo hor zjistil zóny na nejvyšších místech a vertikální přímkou většinou na nejvyšších bodech. Z toho vyplývá poznatek, že pozitivní energie horniny zpevňuje.

Na západní skalce byla zjištěna pozitivní psychozóna téměř stejně velká jako psychozóna před sochou Krista a rovněž ve výškách 1,5 - 1,7 m s výjimečně velkou intenzitou 360°. Proto je velmi pravděpodobné, že obě zóny vytvořila stejná osoba. Tedy socha Krista a nedaleké křížky na skalách hřbetu vznikly patrně ve stejné době.

A v té době také byla zřejmě vytvořena ochranná negativní zóna na hřbetu. Měli bychom si uvědomit, že dřívější lidé nebyli tak racionálně vychováni, jako dnes, nepotlačovali emoce, žili v souladu s přírodou, uměli stopovat zvěř a lidi, a proto negativní psychickou překážku většina mužů poznala a zřejmě ji i respektovala, protože by jinak mohla způsobit zdravotní potíže. Oni byli vnímavější než my.

Dva 5 m dlouhé rovnoběžné zářezy v pískovcové skále uprostřed nalezené linie ley na Havraních skálách dosvědčují, že zde linie ley dříve probíhala ve stejném místě, ale s menší šířkou, která se rovněž směrem k vertikální přímce na nejvyšší skále zvětšovala. Tehdy na linii ley bylo pravděpodobně méně svislých ploch než dnes (13). Na jedné lokalitě jsem několikrát pozoroval změnu šířky linie ley 0,4 m se 4mi svislými plochami na šířku 0,3 m se 3mi svislými plochami a opačně. Počet svislých ploch (siločar) je tedy přímo úměrný šířce linie ley. Podle šířky linie se tedy zřejmě pozná množství přenášené energie, ale ne přesně, protože linie ley na Havraních skálách poměrně dost mění svou šířku, a sice nejen ve vodorovné rovině, ale i v časových obdobích. Tato linie však nemění vůbec svou polohu, protože dříve i dnes probíhá prostředkem pruhu skal a svou neměnnou polohou účinkem pozitivní energie tento pruh vytvořila.

Tvůrce nebo tvůrci zářezů na skále zřejmě pomocí virgule nebo podobným způsobem uměli nalézt linie ley. Pravděpo-

dobně našli rovněž zóny pozitivní energie na třech skalkách a u sochy Krista a příslušné vertikální přímkou a linie ley. Na soše Krista jsme poznali, že uměli mistrně vytesat ve skále sousoší. Křížky na skalkách jsou rovněž perfektně provedeny. Vytesáním linie ley patrně na nejvhodnějším místě Havraních skal – odtud je dobře viditelný směr zářezů na nejvyšší skálu – zanechal svědectví o svém proutkařském umění následujícím generacím.

Václav Cihla v článku 7 popisuje svou další výpravu (sedmičlennou) na Maltu za maltskými chrámy a kolejemi. V článku 8 popisuje svou čtvrtou týden trvající návštěvu Maltu, jejímž hlavním úkolem byl průzkum kolejí. V článku 9 popisuje průzkum kolejí na Sicílii. V řeckém divadle v Syrakusách zjistil, že koleje s rozchodem 156 cm ve vápenci vytvořily vozy. V 1 km vzdáleném římském amfiteátru našel koleje ve stejné hornině se stejným rozchodem kol. Přitom řecké období na Sicílii trvalo od r. 423 do r. 200 p. n. l. a následovalo římské období do r. 440 n. l. Koleje na Maltě však považuje stále za záhadné. Bývají také ve vápencích, zářezy mají přibližně stejnou šířku a hloubku jako na Sicílii, jsou také rovnoběžné, stěny kolejí jsou však rovné a hlavní rozdíl je v rozchodu kol.

Domnívám se, že na Maltě koleje vytesali příslušníci řádu maltézských rytířů na liniích ley. Maltu daroval řádu císař Karel V. v r. 1530. V r. 1565 se Malta ubránila turecké přesile především díky dobré organizaci řádu maltézských rytířů. Až do r. 1798 vládl na Maltě řád maltézských rytířů, kdy Maltu okupoval Napoleon a za tři roky Anglie (10).

Podle knihy 1 se u nás nacházejí kruhové nebo eliptické zóny pozitivní energie s vertikálními přímkami v místech hradišť, hradů, zámků a téměř všech církevních staveb. Křesťanské církve proutkaře pronásledovaly, ale přesto byly církevní stavby budovány na zónách zjištěných pomocí virgule nebo podobným způsobem. Stavitelé kostelů byli většinou příslušníci tajných společenstev, zejména zednářů.

Mezi tajná společenstva patřil a dosud patří i řád maltézských rytířů, který má své sídlo v Římě. Činnost řádu od jeho založení až dodneška byla řízena římskokatolickou církví z Vatikánu. Země Čechy a Morava byly od svého vzniku s výjimkou husitské a třicetileté války stále pod vlivem římskokatolické církve, která podporovala činnost řádu. Činnost řádu maltézských rytířů byla dost potlačena po 1. světové válce a ještě více po 2. světové válce.

Socha Krista, křížky na skalkách a zářezy ve skále na Havraních skálách byly vytvořeny tedy pravděpodobně v období mezi bitvou na Bílé hoře v r. 1620 a koncem 1. světové války a možná i dříve. Výskyt svíčky ve skleničce s kruhem z kamenů u sochy Krista může souviset se současnou činností tohoto řádu.

Shodný tvar „kolejí“ na Maltě se zářezy ve skále u Nového Boru nasvědčuje tomu, že s největší pravděpodobností oboji vytvořili členové řádu maltézských rytířů.

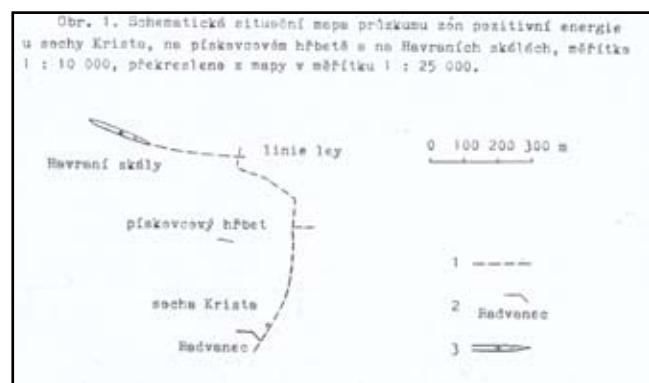
Literatura

1. P. Kozák: *Energie krajiny*. ArchET, České Budějovice 2005.
2. S. Fischer: *Negativní psychozóny. Psychoenergetika – zpravodaj České psychoenergetické společnosti č. 4/2000*.
3. J. Kroča: *Tajemná místa severních Čech*. MH, Beroun 2004.
4. L. Sinková: *Novoborsko, místo sklářů a nádherné krajiny. Severočeský metropol č. 2, říjen 2008*.
5. E. Hartmann: *Krankheit als Standortproblem*. Karl F. Haury Verlag, Heidelberg 1976.
6. J. Pořízka: *Maltézští rytíři v Čechách a na Moravě 1870-1998. České velkopřevorství řádu maltézských rytířů a jeho představitelé*. Votobia, Olomouc 2002.
7. V. Cihla: *Výprava za maltskými památkami. Malta – únor 2001. Západočeský archeoastronautický zpravodaj č. 2/2001, Plzeň*.
8. V. Cihla: *Malta 2002 a koleje na pokračování. Západočeský archeoastronautický zpravodaj č. 1/2003, Plzeň*.
9. V. Cihla: *Sicílie 2003 a koleje. Západočeský archeoastronautický zpravodaj č. 5/2003, Plzeň*.
10. J. Pořízka: *Řád maltézských rytířů. Z Palestiny na Via Condotti*. Elka Press, Knižní klub, Praha 1997.

Tabulka. Intenzita tří pozitivních psychozón v úhlových stupních, zjištěná velikostí úhlu otočení vodorovných částí L-drátů (virgule).

Výška (m)	Před sochou Krista	Na východní skalce	Na západní skalce
2,0	0	0	0
1,8	0		0
1,7	360		360
1,6	360		360
1,5	360	20	360
1,4	60		10
1,3	60		10
1,2	60		10
1,1	60		10
1,0	60	20	10
0,9	30		
0,5	20	20	0
0,0	0	0	0

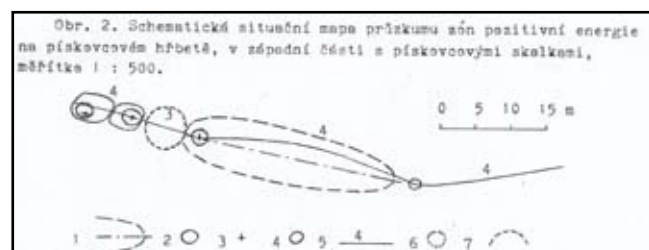
Obr. 1. Schematická situační mapa průzkumu zón pozitivní energie u sochy Krista, na pískovcovém hřebetě a na Havraních skálách.

Vysvětlivky

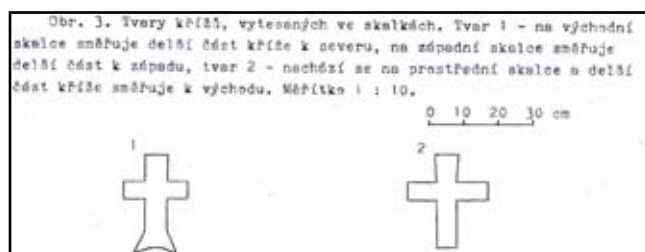
1. cesta
2. hranice obce Radvanec
3. Havraní skály, křížkem je označen bílý kříž na nejvyšší skále, čárkou jsou označeny zářezy v pískovcové skále na linii ley

Obr. 2. Schematická situační mapa průzkumu zón pozitivní energie na pískovcovém hřebetě, v západní části s pískovcovými skalkami.

Vysvětlivky

1. asi 4 m vysoký pískovcový hřbet s vrcholovou linií
2. tři pískovcové skalky
3. ve skále vytesaný křížek s vyznačenou delší částí křížku, na křížcích byly nalezeny vertikální přímky s velkou intenzitou pozitivní energie
4. kruhová nebo eliptická zóna zemské a kosmické pozitivní energie, východní zóna má konturu přibližně shodnou s konturou skalky
5. linie ley s označením počtu zjištěných svislých ploch
6. kontura pozitivní psychozóny vzniklé pravděpodobně při náboženské meditaci nebo modlení, kontura na východní skalce není zakreslena, protože je s ní přibližně shodná
7. kontura nalezené negativní energie vytvořené pravděpodobně pro ochranu místa nebo míst náboženské meditace

Obr. 3. Tvary křížů vytesaných na skalkách.

Obr. 4. Tvary křížů na dekoracích řádu maltézských rytířů z knihy 5.

Foto 1. Socha Krista na kříži a tři postav, uprostřed výklenku vytesaného v pískovcové skále vlevo od sochy se nachází sklenička se svíčkou, kolem které je kruh z položených kamenů; v kruhu byla zjištěna stejně velká vertikální přímka s velkou intenzitou pozitivní energie. Pohled k západu.

Foto 2. Křížek vytesaný na východní pískovcové skalce, na němž byla zjištěna vertikální přímka s velkou intenzitou pozitivní energie. Pohled k severu.

Foto 3. Kruhová zóna ochranné negativní energie mezi východní a prostřední pískovcovou skalkou, za ní se nachází prostřední a západní skalka. Pohled k západu.

Foto 4. Linie ley na Havraních skálách označená dvěma větvičkami, šířka linie ley 1,6 m, linie směřuje rovně na bílý kříž na vrcholu nejvyšší skály, na kterém byla na dálku zjištěna vertikální přímka s velkou intenzitou pozitivní energie. Pohled k západu.

Foto 5. Linie ley na Havraních skálách označená dvěma rezavými větvičkami, šířka linie ley 1,2 m, uprostřed linie ley byly vytesány do pískovcové skály dva 5 m dlouhé rovnoběžné zářezy ve vzájemné vzdálenosti 0,4 m, na druhé skále jsou patrné dvě větvičky označující linii ley na fotu 4, průběh linie ley na zřetelný bílý kříž na nejvyšší skále je téměř zcela rovný. Pohled k západu.

Co je „tarot“ a jak nám může pomoci ?

Již v prehistorických dobách byli, a ještě dnes jsou na Zemi zasvěcenci, kteří znali základní prvky duše a z nich vyvinuli schopnosti, vlastnosti a nadání, ze kterých byl vytvořen člověk podle svého vnitřního vzoru a zachytili je v různých obrazech. Tato znázornění jsou tak výstižná a utvářená s tak hlubokými psychologickými znalostmi, že znázorňují nejen dotýčný duševní faktor, ale současně i jeho příčinu a také jeho působení.

Ukazují tedy nejen základní vlastnosti, schopnosti a charakterové vlastnosti člověka, ale i zdroje těchto vlastností a reakce, které v okolním světě vyvolávají. Stručně řečeno, ukazují celý lidský osud. Tato prastará, prehistorická znázornění, z nichž může být sestaven celkový obraz nejrozmanitějších lidí a učiněn viditelným, jsou tarotové karty. Tarot se skládá ze 78 karet. Z nich je 56 karet označeno za „malá arkána“ a 22 karet za „velká arkána“.

Abychom porozuměli malým arkánům, musíme si uvědomit, že všechny základní prvky duše, ze kterých je člověk složen, pocházejí z jednoho jediného zdroje, ve kterém vše spočívá ještě v jednotě. Z tohoto zdroje vycházejí postupně všechny projevy až k plnému rozvinutí. Tak jako rostlina vyrůstá ze semene a prochází různými stupni vývoje, od prvních zárodků pupenu, přes poupě a květ až ke svému největšímu vypětí, k plodu. Tyto stupně vývoje člověka znázornili zasvěcenci ve čtrnácti navzájem souvisejících obrazech.

První karta má číslo jedna, ze kterého vycházejí všechny ostatní projevy. Z ní vycházejí další čísla až do desítky, která je opět jedničkou, spojená s kruhem, představujícím universum, s nulou. Tato stoupající čísla ukazují, jak člověk stoupá od počátku svého vývoje stále výše ve svých schopnostech, získává na ceně až se z davového člověka stane osobností. Po deseti číselovaných kartách dojdete ke čtyřem figurám se stoupající hodnotou: páže, rytíř, královna a nakonec všem kartám vládoucí král. To ukazuje, jak se člověk stává neustále silnější osobností. Ale největší hodnotu má stále první karta, číslo jedna, které se v kartách říká eso. Proto jednička, eso, přebíjí všechny ostatní karty, neboť je otcem všech ostatních projevů. Z ní vycházejí všechny ostatní stupně. Deset čísel a čtyři figury dávají dohromady čtrnáct karet.

Těchto čtrnáct vývojových stupňů se projevuje čtyřmi živly, které dnešní věda nazývá „skupenství“. Jsou to podle staršího pojmenování: oheň, vzduch (plynné), voda (tekuté) a země (pevné). Tyto živly jsou na kartách znázorněny čtyřmi různými symboly – holi, mečem, pohárem a mincí. V každém symbolu je vždy znázorněno čtrnáct vývojových stupňů, čtrnácti kartami. Čtyřikrát čtrnáct karet dává padesátšest. Těchto 56 karet jsou „malá arkána“ tarotu.

Velká arkána představuje princip, ovládající lidské vlastnosti, znázorněné 56 kartami. Tímto principem je lidské vědomí. Neboť jak a k čemu člověk použije svých schopností a svého nadání, zda správně nebo nesprávně, zda blahovolně nebo zlovlně, závisí na jeho vědomí.

Zasvěcenci prehistorických dob, kteří vymysleli tarotové karty, znali tyto různé vývojové stavy lidského vědomí. Zobrazili je od nového uvědomění si až

k božskému vševědomí ve 22 obrazech. Tyto obrazy jsou velkými arkány tarotu. Jakkoli daleko dohlédneme v dějinách lidstva, nenajdeme žádné období, ve kterém by zde ještě nebyly tyto obrazy, velká arkána tarotových karet. Jejich stopy již nalezneme v prastarých dobách, jsou také předchůdci všech ostatních hracích karet.

Při vykopávkách starých kultur, babylonské, egyptské, židovské, mexické, indické, čínské nebo ještě starších, byly nalezeny na nástěnných malbách, jindy jako kamenné sochy nebo na pálených hliněných tabulkách. Tyto nálezy znázorňovaly vždy a neomylně tarotové karty. A všude, kde byly nalezeny, vykazovaly tak překvapující podobnost, že nebylo možné přehlédnout, že tato vyobrazení pocházejí z jednoho a téhož pramene. Co je ale tímto původním zdrojem, nevíme. Tyto nálezy jsou však jen zlomky souvislého celku. Úplně souvislé tarotové karty bychom snad neměli, kdyby nebyl na světě národ, který si tak vysoko cenil své náboženské tradice a svých posvátných textů, že je věrně strážil po celé tisíciletí bez změny až do dnešního dne. Tímto národem jsou židé.

Židé obdrželi svá náboženská pisma od Mojžíše, který byl zasvěcen v Egyptě. Nejhlubší tajemství celého stvoření a lidské bytosti, celé tajné vědění, kterému se naučil v chrámu od velekněží, předal svému židovskému lidu. Židovští velekněží, velcí zasvěcení rabíni, strážili knihy Mojžíšovy beze změny až do dnešního dne. Nesmělo a nesmí v nich být změněno ani jediné „Jod“ (hebrejské j). To má velmi důležitý důvod: Mojžíš psal své knihy egyptsko-hebrejským písmem bez samohlásek. Podle toho jaké samohlásky teď dosadíme mezi souhlásky, mění se smysl textu. Proto je tak důležité, aby se ani jediné písmeno, ani jediné jod nezměnilo. Mojžíš dal ke svým spisům tajný klíč, podle kterého se dají samohlásky vkládat do textu. Tento tajný klíč najdeme v kabale.

Velcí zasvěcenci znali základní kameny stvoření a souvislosti mezi tvůrčími vibracemi písmen a čísel, působících jako matematické zákony ve stvoření a uskutečňujících tvůrčí představy na hmotné úrovni. Vytvořili z těchto základních prvků a jejich vzájemných vztahů obrazy, z nichž každý znázorňuje jednu tvůrčí představu a tedy jeden pojem, jedno písmeno a jedno číslo. Těmito obrazy jsou velká arkána tarotu. Ve svém souhrnu tvoří 22 písmen hebrejské abecedy.

Deset číselných značek a 22 písmen abecedy a čtyři živly tvoří jádro a základ kabaly. Dvaadvacet písmen a 10 čísel odpovídají 32 cestám.

Význam čísel a písmen

Čísla:

1. moc
2. moudrost
3. rozum
4. dobrota
5. spravedlnost
6. krása
7. vítězství
8. věčnost
9. plodnost
10. skutečnost

číslo	písmeno		český význam	tarotová karta
1	alef	A	otec	1. Mág
2	bet	B	matka	2. Velekněžka /Věda
3	gimel	G	příroda	3. Císařovna /Úrodnost
4	dalet	D	moc	4. Císař
5	he	E, H	náboženství	5. Velekněz /Inspirace
6	vau	U, V	svoboda	6. Milenci/Volba
7	yain	Z	vlastnictví	7. Vůz
8	chet	CH, X	rozdělení	8. Spravedlnost
9	tet	Th	chytrost	9. Poustevník
10	jod	I, J	pořádek	10. Kolo osudu
20	kaf	K	silá	11. Sila
30	lamed	L	oběť	12. Viselec
40	mem	M	smrt	13. Smrt
50	nun	N	harmonie	14. Mírnost
60	samech	S	kosmická bytost	15. Dábel
70	ajin	Y	rovnováha	16. Věž
80	pe	P	nesmrtelnost	17. Hvězda
90	cade	C	stín a odraz	18. Měsíc
100	kof	O, Kh	světlo	19. Slunce
200	reš	R	vděčnost	20. Soud /Znovuzrození
300	šin	S, Sh	jednota	21. Blázen
400	tau	T	syntéza	22. Svět/Koruna

Tato písmena a čísla mají na tarotových kartách v kabalistickém smyslu mnohem hlubší mystický význam, než obyčejná písmena a čísla.

Druhy tarotových karet

Tarotové karty byly bohužel velmi často kresleny lidmi, kteří neměli o jejich symbolickém významu ani potuchy. Potom přirozeně z nevědomosti zcela zkomolili jejich vnitřní význam. Takové karty se snad mohou dobře hodit pro vykládání, ale ne k vyjadřování různých duševních stavů člověka. Jediný tarot, který nepochybně pochází od zasvěcenec, jsou tarotové obrazy, nakreslené a kolorované Oswaldem Wirthem, podle pokynů mladého a časně zemřelého Stanislava de Guaity. Na těchto kartách není nic nahodilého, žádná čára ani barva nejsou bez významu, vše patří k vnitřnímu významu karet. Tyto karty mají jak pěkný umělecký vzhled, tak i vhodné symbolické znázornění jejich hlubokého významu. Další velmi zdařilý je vzácný Slivův tarot a Jegorovův. Rider-Waiteův tarot patří mezi nejznámější, zde jsou však zaměněny karty velké arkány číslo VIII - Spravedlnost a XI - Sila. Podle kabaly má karta Blázna číslo XXI a karta Svět číslo XXII.

Výklad tarotu

Podle po tisíciletí nashromážděných zkušeností si člověk vezme do ruky tarotové karty, co nejlépe je zamíchá, sejme, vyloží. Zkušený vykladač, který zná symbolický význam karet, pochopí souvislosti mezi kartami a jejich vzájemné působení a odhalí tak člověku obraz jeho duše a jeho osobnosti. Každému, kdo tarotovým kartám rozumí, jsou významným prostředkem, jak dojít k sebepoznání. Pomáhají probudit naše podvědomí a uvědomit si ho a tím se plně seznámit sám se sebou. Tyto karty jsou uspořádány tak, že mají silné budící účinky na lidské podvědomí. Stačí, budete-li jen brát karty jednu po druhé

do ruky a číst jejich popis, abyste jim mohli lépe porozumět. U karty odpovídající vašemu vnitřnímu stavu se náhle probudí váš zájem a budete cítit, jakoby do vás vjel elektrický proud, budete cítit, že se nalézáte na stupni vědomí této karty. Této kartě plně porozumíte a zjistíte, že je živá a že vám má hodně co říci a v hlubině své bytosti pocítíte silný ohlas.

Pravidla tarotu

1. Vykládající osoba by měla být otočena k severu
2. Během výkladu by měla hořet svíce
3. Během míchání by neměla být zatěžována mysl špatnými myšlenkami
4. Otázky by měly být stručné a neměly by být maličké. Žádáme o pomoc Boha.
5. K výkladu by se mělo přistupovat s vážností. Nikdy nezlehčujte význam tarotu.
6. Při výkladu by měla být přítomna pouze zúčastněná osoba.
7. Karty by měly být po výkladu uloženy v hedvábném šátku ve skřínce, aby k nim neměl nikdo cizí přístup.

Evropa se seznamovala s tarotem prostřednictvím ještě jednoho národa kromě Židů. Tímto národem jsou cikáni, kteří dodnes užívají tarotové karty, aby s jejich pomocí předpovídali budoucnost. Obrazy jejich karet jsou ale značně zkomolené, zejména velká arkána, přesto se dá neomylně poznat, že jde o tarot. Se svými primitivními obrázky jsou známé jako „cikánské karty“. Zda mají Cikáni tyto karty od Židů, je velice pochybné. Židé strážili svá tajemství, své náboženské tradice před cizíma očima a není pravděpodobné, že by vydali karty, tvořící část jejich posvátných písem, Cikánům. Je mnohem pravděpodobnější, že Cikáni převzali tarot od Egyptanů nebo od ještě starších národů.

Z tarotu je možné sestavit jako z mozaiky přesný obraz lidské duše, lidského osudu.

Jak ale může nevědomý člověk sestavit přesný obraz své duše z mozaiky, nezná-li vzor, podle kterého byl stvořen. Nic není náhodné, vše je bezprostředním projevem vědomí nebo podvědomí. Proto není náhodné ani to, jak člověk vezme tarotové karty do ruky, jak je zamíchá, kolik karet sejme a v jakém pořadí je potom vyloží. Tuto skutečnost objevili lidé již v pradávných dobách nebo se ji dozvěděli od zasvěcenec. Proto je umění vykládání karet, sloužící k probádání vnitřního obrazu člověka a jeho budoucnosti, staré jako lidstvo samo.

Předpokládejme tedy, že si nějaký člověk podle po tisíciletí nashromážděných zkušeností vezme do ruky tarotové karty, co nejlépe je zamíchá, sejme, vyloží a má tak před sebou obraz své duše a své osobnosti, ale nerozumí mu! Může mu porozumět, jen když bude znát symbolický význam každé jednotlivé karty a pochopí souvislosti mezi kartami, tak jak před ním leží na stole vedle sebe a nad sebou, tedy jejich vzájemné působení. Aby tedy mohl někdo porozumět svému vlastním obrazu, je ze všeho nejdůležitější, aby znal význam a vnitřní smysl jednotlivých karet. Zpočátku se bude dívat na karty jako analfabet na písmena. Pro analfabeta jsou písmena jen černými obrazy na papíře. Ale, že to jsou písmena, jak se jmenují a vyslovují, o tom nemá ani zdání. Nezná ani písmena ani jak se z nich skládají slova, o větách sestavených ze slov ani nemluví. Netuší, že by tyto obrázky s tak podivnými tvary mohly něco znamenat. Zrovna tak se dívá nezaujatý na tarotové karty. Nerozumí ani jednotlivým kartám, ani tomu, co znamenají dohromady. Nerozumí ani písmenům ani číslům na kartách, i když umí dobře číst i počítat. Neboť tato písmena a čísla mají zde na tarotových kartách v kabalistickém smyslu mnohem hlubší mystický význam, než obyčejná písmena a čísla. Na těchto kartách není nic nahodilého, žádná čára

ani barva nejsou bez významu, vše patří k vnitřnímu významu karet.

Ale tomu, kdo těmto kartám rozumí, jsou podivuhodným prostředkem, jak dojít k sebepoznání. Neboť pomyslete jen, že když se nevědomý člověk dívá sám na sebe do zrcadla, vidí se právě tak, jako viděl rozložené karty. Ale právě tak, jako nerozumí kartám, a jen se na ně dívá, neporozumí ani svému obrazu v zrcadle. Dívá se jen na svůj obraz a ne do svého obrazu. Přitom má každá čára, každý tvar a každá barva na jeho obličejích a na jeho postavě hluboký vnitřní význam. Jeho vnější obraz skrývá v sobě také obraz jeho neviditelné vnitřní bytosti, jeho vědomé i podvědomé bytosti. Tento člověk vůbec neví, že se za jeho vnějším obrazem skrývá velmi velká část jeho bytosti v podvědomí a že velkým cílem našeho života zde na zemi je uvědomit si toto podvědomí. Při této velké práci, probudit toto podvědomí a uvědomit si ho a tím plně seznámit sám se sebou, jsou tarotové karty pomoci, jaké se nic jiného nevyrovná. Tyto karty jsou uspořádány tak, že mají silné budící účinky na lidské podvědomí. Stačí, budete-li jen brát karty jednu po druhé do ruky a číst jejich popis, abyste jim mohli lépe porozumět. U karty odpovídající vašemu vnitřnímu stavu se náhle probudí váš zájem a budete cítit, jakoby do vás vjel elektrický proud, budete cítit, že se nalézáte na stupni vědomí této karty. Těto kartě plně porozumíte a zjistíte, že je živá a že vám má hodně co říci a v hlubině své bytosti pocítíte silný ohlas. U ostatních karet tomu bude naopak. Budou se vám zdát nezajímavé, neživé a mrtvé, nic vám neřeknou a i když je rozumem pochopíte, nevyvolají ve vás žádný ohlas.

Když jednotlivě prostudujete všechny karty, budete mít v duši jasno a poznáte, kde na sobě ještě musíte pracovat a jak se musíte změnit, abyste byli šťastni.

Že tyto karty mají člověku pomoci k tomu, aby si uvědomil své podvědomí a tak poznal sám sebe, plně si porozuměl, může dosvědčit každý, kdo již jednou vzal tyto karty do ruky a prohlížel si je jednu po druhé. Jsou jako duševní zrcadlo, ve kterém se člověk může nejen vidět, ale i důkladně studovat a zkoumat. Uvědomí si, že některé karty obdivuhodně odpovídají jeho vnitřnímu, ale současně i vnějšímu postavení ve světě. Porozumí pojednou sám sobě i svému osudu. Porozumí, proč ho osud přivádí stále více a znovu do téže situace a proč se stále znovu střetává se stejnými problémy, které musí řešit. Porozumí, že příčiny jeho osudu spočívají v něm samém. Musí proto změnit sám sebe, aby se změnil i jeho osud. A osud se změní již tím, že bude na vše, co se s ním stane, jinak reagovat.

Člověk může vidět z těchto karet nejenom svůj současný stav, ale může i jasně vidět a chápat svou minulost a v jistém smyslu bude moci i předvídat svoji budoucnost. Osud se skládá z reakcí na naše činy. Když člověk ví, která karta znázorňuje jeho vnitřní stav, pak bude moci z karet vyčíst, co ho přivedlo k tomu, aby dělal to či ono. Bude pak také vědět, proč musí nést následky svých skutků jako svůj „osud“. Není-li zcela šťastný a spokojený se svým životem - a jen málokdo to může o sobě tvrdit - bude moci pomoci karet nalézt, co mu může pomoci z jeho současné situace a z jeho současných problémů. Přirozeně, že by se měl člověk zabývat svými vnitřními problémy i bez karet, ale pomocí těchto karet může vidět svůj život naprosto jasně a řešit své problémy mnohem rychleji a snadněji.

Tak začnou duchovní síly těchto pozoruhodných karet působit v člověku a toto působení bude tím silnější, čím lépe kartám porozumí. Čím více ale na něj budou působit, tím lépe porozumí, že tyto karty znázorňují jeho nitro.

Tak přivádí tarot člověka stále blíže k jeho velkému cíli, poznat sám sebe, být sám sebou.

RYBÁŘSKÁ SÍŤ PRASÍLY

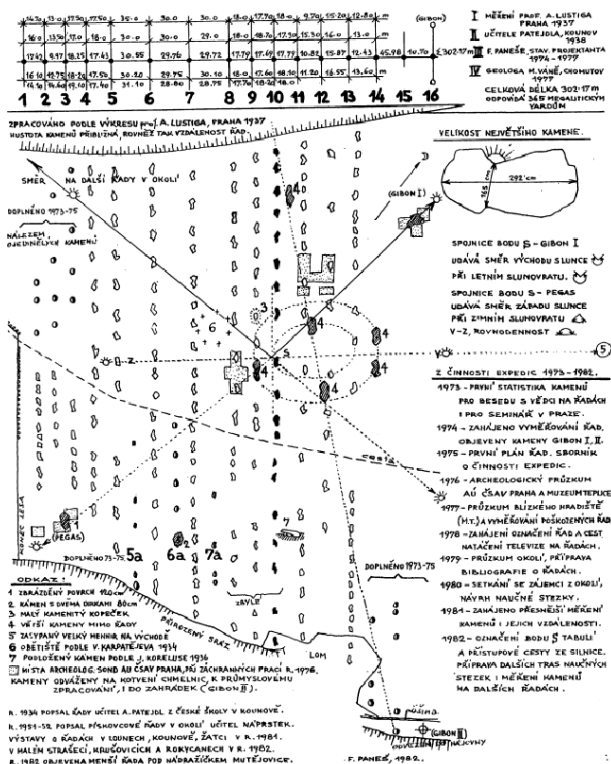
Soudí se, že mezopotamské stupňovité zikkuraty, podobající se středoamerickým pyramidám, jsou mladší než nejstarší egyptská Cheopsova (Chufuova) pyramida se Sfingou. Více pamatují, až osm tisíc let staré, africké megalitické stavby. Mladší pyramidové systémy vytvářející až pyramidová pole se nacházejí tu a tam, podobně jako pyramidy, po celém světě. Některé megalitické stavby, v nejlepším případě převážně důkladně poničené, byly vybudovány také u nás. Dodnes koluje celá řada dohadů o největší takové stavbě u nás. Tou je několika-tisícové pole kamenů nedaleko Kounova na Rakovnicku, které je sestaveno do stometrových řad nestejně od sebe vzdálených. Proto se tato kamenná soustava jmenuje Kounovské řady. Jeden americký archeolog, v zoufalé snaze zjistit stáří kruhové kamenné stavby, si přivzal na pomoc techniku. Až několikátunové kameny nadzvedl v naději, že pod nimi něco najde. Ale nenašel vůbec nic. A to proto, že základní princip, na základě kterého byla stavba vybudována, byl neznámý. A to až do chvíle než jak jsem jej, dokonce na osobně ověřených příkladech, představil ve svých knihách o prasíle. Všechny tyto kameny, někdy přemísťované až z neuvěřitelných vzdáleností (takové se nacházejí také např. v britském kruhovém souboru kamenů obehnaných kruhovým valem - Stonehenge) mají určité vlastnosti. Je v nich určitým způsobem zabudována energie - prasíla. A jsou, kvůli navýšení jejich účinnosti určitým a velice přesným způsobem vybudovány na energetických liniích prasíly. Ty jsou od sebe dosti často od sebe nestejně vzdáleny. A to pouhých několik metrů. Protože se křížují, tak je Keltové přirovnávali k rybářské síti. Použitý obrázek je obrázkem části Kounovských řad.

Podívejme se do starší doby kamenné - paleolitu (z řeckého πάλαιος palaios - starý a λίθος lithos - kámen; je označením nejstaršího a nejdelšího období lidských dějin), a to do mladšího paleolitu který je zařazen do časového údobí před 40 000 - 10 000 lety. Dostáváme se do časů kruhových hradíšť (rondelů či rondeloidů), obklo-

pených až několika kruhovými valy, které byly už před 30 000 lety budovány v Evropě. Některá taková hradiště měla valy dokonce spečené. Také taková jsou některými fantasty považována za místa, odkud startovaly mimozemské létací stroje. Ale skutečnost je daleko prostší. Všechny stavby at megalitické, pyramidální či hradištní jsou postaveny tak, aby co nejlépe využívaly energii-prasílu pro společenství, které je vytvořilo. Neboť ta se nachází v kolísavé různě „hodnotové kvalitě“, na celé planetě. A nejenom to. Také v naší Sluneční soustavě, Galaxii a proto také v celém námi poznaném a nepoznaném Vesmíru.

HISTORIE VÝZKUMU KAMENNÝCH ŘAD

NA NÁHORNÍ PLOŠNÉ KOPCE ROVINA, MEZI KOUNOVEM A DOMOUŠICEMI.

Ale doposud jsou, nebo donedávna ještě byly, užívány některé daleko mladší stavby. Namátkou uvedu africké kruhové kmenové osady s kruhovými chatrčemi a jehlanovými stříškami, stejně jako kruhová indiánská ležení s jehlanovitými stany podepřenými několika dřevěnými tyčemi. Tyto „kolové stavby“ už tolik „mimozemského prostoru“ pro fantazii nenabízejí. Přesto také ony byly napojeny na energetický řád linií prasíly. A nejenom to. Nejlepší místa patřila náčelníkovi kmene, šamanovi a koním či dobytku.

Energetické využívání vhodného místa v souvislosti s využitím kamenů se mně podařilo objevit na třech místech. Jsou to jakési kamenné energetické léčebny, které by současnými mohly být nazývány jakýmsi biogenerátorovými lázněmi. Nejjednoduššími takovými je místo v moravskokrumlovském lese na vyzařovacím průsečíku linií. Stále tam stojí kámen menhirového typu „pyjovník“, kterého jsem takto v knize Magická prasíla nazval podle kamenicky upraveného tvaru. Tam se mohly lidé dobýjet už v době kamenné. Druhá taková léčebna se nachází zčásti ve dvoře Archeologického ústavu České akademie věd. Menhir byl převezen z kamenné léčebny v Libenicích u Kolína. Vědma síla, která kámen, spolu s menší soustavou dalších, až do své smrti obhospodařovala, by se zděsila, kdyby věděla na jakém místě je menhir „vědec“ nastrčený. Podrobný popis této kamenné léčebny se nachází v knize Zpověď Druida. Proto přejdeme k další nacházející se nedaleko Českých Lhotic. Tentokrát nikoliv na osamělém místě, ale přímo v oppidu. Také tuto léčebnu, se dvěma menhiry, jsem objevil, díky dokumen-

taci nalezené v knihovně Archeologického ústavu v Praze. V blízkosti léčebny, tedy nedaleko Českých Lhotic, bylo, kromě oválné kamenné podlahy, nalezeno „vejce Druidů“, což je druhohorní zkamenělá ježovka používaná k léčbě. Více napoví další knihy Magická prasíla a Hledání prasíly. V nich je popsáno léčení pomocí „šamanských kamenů“ stejně jako energetických předmětů prasíly. Některé z nich jsou poněkud složitější až zvláštní. Sluší se jednu připomenout.

Světově jedinečnou je šamanská souprava nalezená v Brně ve Francouzské ulici, jejíž stáří bylo určeno, jak jinak než francouzskými experty, na neuvěřitelných 26 000 let. Souprava, jejíž fotografie a podrobný popis byl představen v knize Magická prasíla, obsahuje kromě sady pečlivě opracovaných kamenů ještě další, které byly vyrobeny z mamuti stoličky. Pochopitelně nescházely ani dva největší kruhové předměty, kterými jsou křemenová kamenná mezikruží. Připomínám, že podobná se nacházejí na celém světě. Znali je kromě evropských, jak sibiřští, tak američtí šamani. V Číně jsou známa mezikruží uměle vyráběná z hlíny, doposud se prodávají indické donuty. Nejznámějším takovým je tzv. Genetický kotoúč nalezený na americkém kontinentě. Jeho léčebné použití představuje incká váza, kde je výjev, který zřetelně představuje šamana cíleně léčícího náčelníka, uměle se rituálně zraněného na vlastním přirození právě tímto kamenným mezikružím.

Od staveb jsme se dostali k přírodninám a předmětům, které v sobě mají, podobně jako semena plodů či třeba vejce, energii jednoznačně zabudovanou. Protože nejenom hmota, ale také tvar, hrají při proudění energie významnou roli, tak známe také léčitelská kamenná vejce, nebo kamenné kuličky. Některé takové se nacházejí také u nás. Ať v měkké hornině, ze které se dají vyloupnout, nebo jako „hromové“ nacházejících se po dešti. Třeba na českolipsku. Bezpočet dalších kamenů používaných k léčení, včetně účinků drahokamů, bylo představeno v knize Magická prasíla. Ty v rukou vnímavých šamanů nabývají na síle, tedy ožívají, aby předaly energii potřebným. Není neznámý ani význam železa (magnetovce), mědi, bronzu, stříbra, zlata a elektronu, který ve spojení s tvarem dokáže neuvěřitelné věci. Za všechny uvádím egyptský kříž život anch, nebo keltský torrques. Dnes bychom takovým říkali biogenerátory.

Také v lidském těle máme takovou rybářskou síť linií, jejímž porušením dochází dříve či později k ochorení až předčasně smrti jedince. Ta vytváří barevnou auru, kterou někteří vidí. Ale auru, které někteří říkají korona, vyzařují také horniny a minerály. Známe jednoho takového ze severozápadních Čech. Ten dokonce viděl zvýšený energetický vířivý proud nad kamenem, nad kterým jsem držel kamenné mezikruží. Velice vzácně se vyskytují také ti, kteří vyzařování a vyzařování energetických linií vidí. A to barevně. Takovým vzácným fenoménem je jedna skromná dáma z Bratislavy. Všechno to, každý poněkud jinak, poznali také pravěcí a starověcí vnímaví jedinci. Také toto znali čínští léčitelé, průvodci energie čchi, přesněji jejich dvou opačných složek mužské jang a ženské jin, lidským tělem. Právě na tomto poznání je založeno jak staročínské akupunkturní léčitelství, tak další nauky. Ani feng šuej není výjimkou. Co dodat závěrem? Snad jen to, že sama podstata života lidstvu známa a využívána po desetitisíce let, jejímž základem je poznání duality účinků obou opačných složek prasíly, je pro současnou vědu cosi neznámého, proto v nejlepším případě tajemného až magického. Což je neštěstím, ba přímo zkázou pro lidstvo a jeho případný další vývoj.

Pohodu a stále zdraví s přičiněním poznání prasíly přeje
Jan Johann Jaroslav Miška, vnímavý spisovatel a publicista.

Článek byl doplněn obrázkem Kounovské řady a plánkem celého areálu z materiálů pana O. Poláčka.

Přehled akcí ČEPES v prvním pololetí 2010

Přednášky

Využijte své podvědomí

20.1.2010 v 17:00 hod.

1. využít podvědomí pro získání toho, co chceme a zbavení se toho, co nechceme
2. mimosmyslové vnímání, jeho rozvíjení pro využití v běžném životě a v psychoenergetice

Ing. Jiří Hotzký

Informace o konané akci získáte v kanceláři ČEPES, telefon 221 082 252, na www.cepes.cz, e-mail: bazant.cepes@seznam.cz, hotzky.jiri@volny.cz. Vstupné 60,- Kč.

Kurzy

Setkání zájemců o práci s virguli, kyvadlem a ostatními telestetickými pomůckami v Praze

Kurz je vhodný nejen pro začátečníky. Poskytne informace k vyhledávání podzemních vodních zdrojů, zón ovlivňujících nepříznivě lidské zdraví, důlních děl svislých i horizontálních, podzemních chodeb vzniklých lidskou činností a dutin přírodního charakteru. Dá vám poznat rozličné druhy virgulí, způsoby jejich používání a přesvědčíte se o vlastních schopnostech. Dostane se vám podstatných informací vztahujících se ke geologické stavbě země a tedy i ke geoanomáliím ovlivňujících lidské zdraví a ke kosmoanomáliím a k různým možnostem výskytu podzemních vodních zdrojů.

Dá vám možnost poznat rozličné druhy kyvadel, způsoby jejich používání a přesvědčíte se o vlastních schopnostech.

Kurz vede, organizačně i obsahově zajišťuje Antonín Fiurášek. Začíná v pátek v 17:00 hod. a končí v neděli ve 14:00 hod.

Termín kurzu bude určen dodatečně – sledujte webové stránky www.cepes.cz.

Přihlášku uskutečňujte písemně, telefonicky nebo pomocí e-mailu. V přihlášce uvádějte vždy svoji adresu a zda žádáte o zajištění ubytování.

Kurz práce s virguli, jaro 2010

Víkendový termín (pátek – neděle) bude určen dodatečně. Sledujte webové stránky www.cepes.cz.

Kurz bude zaměřen na vyhledávání podzemních vodních zdrojů, zón ovlivňujících nepříznivě lidské zdraví, podzemních chodeb a dutin. Budete si moci ověřit práci s kyvadlem pro tyto účely. Budete se mít možnost přesvědčit o vlastních schopnostech. Kurz je určen především pro absolventy kurzů z března a října 2009.

Víkendové kurzy jako součásti odborného školení biopraktiků

Vedení ČEPES předpokládá, že během prvního pololetí budou schváleny kvalifikační a hodnotící standardy s nezbytnou učební odbornou osnovou pro dílčí kvalifikaci biopraktiků. Jakmile dojde ke schválení, počítáme se zahájením odborného školení. Toto zabere podle našeho předpokladu tři víkendová soustředění.

Dotazy na všechny kurzy vám budou zodpovězeny na následující adrese:

Česká psychoenergetická společnost

Ing. Bažant Vlastimil

Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1

mobil: 723 491 987, tel.: 221 082 252, e-mail: bazant.cepes@seznam.cz

Poskytování bioenergetických služeb a zajišťování pulsní magnetoterapie

ČEPES zájemcům zabezpečuje poskytnutí těchto služeb. Služby slouží k posílení imunitního systému, regeneračních schopností organismu, odstraňování všech druhů únavy, zmírňování bolestí, zlepšení hybnosti a harmonizování fyzických i psychických sil klienta. Služby se poskytují převážně ve čtvrtek od 9:00 do 18:00 hod. Objednání je třeba uskutečnit telefonicky (210 082 252, 723 491 987) nebo e-mailem: bazant.cepes@seznam.cz.

Česká psychoenergetická společnost ČEPES

**Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1
tel.: 221 082 252, fax.: 221 082 289
e-mail: bazant.cepess@seznam.cz**

Je společenskou neziskovou organizací s právní subjektivitou zabývající se především těmito činnostmi:

Bioenergetické služby

- poskytování bioenergetické péče a zajišťování pulsní magnetoterapie
- výchova a vzdělávání biopraktiků
- legislativní zabezpečení profesí našich členů s cílem zařadit jejich profese do Národní soustavy povolání
- k dosažení tohoto cíle pokračovat ve spolupráci s HK ČR a organizacemi obdobného zaměření jako ČEPES

Telestezie

- poskytovat bioenergetické služby k vyhledávání vodních zdrojů a vhodných lokalit pro výstavbu
- organizování proutkařských kurzů

Zájmová a badatelská činnost

- vytvořit pracovní skupiny pro řešení praktických problémů, se kterými se telesteti, bioenergetici a zástupci dalších odborných směrů setkávají v praxi

Osvětová a publicistická činnost

- vydávání zpravodaje PSYCHOENERGETIKA
- zabezpečování přednášek a seminářů
- spolupráce s časopisy

Ve své činnosti ČEPES navazuje na předchozí práce Psychoenergetické laboratoře při VŠCHT Praha z let 1980 - 1990 a využívá zkušeností tohoto výzkumného pracoviště k dalšímu rozvíjení psychoenergetiky.

Rádi uvítáme v našich řadách další spolupracovníky – staňte se našimi členy. Informace o ČEPES a programu můžete získat též na stránkách:

www.cepess.cz